

SÖKAREN

NR 7

1978

PRIS 7:00 inkl. moms

*Världens största festival för sökare drog
över 100.000 människor. Stort specialreportage*

från

FESTIVAL FOR MIND & BODY

Festivalen för kropp och själ i London 29 april – 7 maj 1978

Festivalen för kropp och själ drog 100 000 besökare i London

Text- och bildreportage Per Sellmann

Detta var verkligen festivalen där du kunde hitta dig själv eller också gå vilse ordentligt!

Under nio intensiva dagar samlades över 100 000 besökare från när och fjärran för att ta del av de livsalternativ som 144 andliga organisationer, hälsokoströrelser och andra "udda" grupper erbjöd under mer eller mindre ideella eller kommersiella former. Folk köade i timmar för att komma in, och arrangörerna gnuggade händerna av förnjusning. Aldrig förr hade en festival dragit så mycket besökare till Olympiahallen, som är den största utställningshallen i centrala London.

Där fanns fyra olika buddhistiska organisationer, Hare Krishna-rörelsen, Aetherius-sällskapet med

tefat och healing, fem olika djurskyddsföreningar, Fronten mot fluoridering etc. Ja, även de etablerade kyrkliga samfundet fanns representerade genom bl a en katolsk studiecirkel för djurskydd och en protestantisk healingsektion. Dessutom fanns ett otal hälsokostständer, ett stånd för naturliga cigaretter gjorda av ginsengblad samt flera ständer med konsthantverk och folklorekläder. Vi fann 11 o'clock-tea utan koffein och andra gifter importerat från Afrika, kosmetika utan djurfetter, biorytmapparater och andra elektroniska finesser till höger och vänster, under samma tak som sufier, hinduer, kristna, buddhister, pyramidister och fanatiker.

Healing gavs i fem olika ständer. På

ett ställe kunde du massera din stela rygg med en trärulle, och sedan få huvudmassage i ståndet intill. Astrologi- och tarottolkningsfanns att få i överflöd.

På den specialbyggda demonstrationsscenen framträdde dagligen olika grupper med yoga, gymnastik, folkdans, judo och karate. Där sjöngs och dansades det från morgon till kväll, och ibland hördes HO-meditatörernas vilda skrik eller ARIKAs rytmiska dunkande. Allt detta försiggick på bottenvåningen. En trappa upp kunde man lyssna till musik från växter, titta på komposter och ett riktigt växthus. Där kunde man också äta i två vegetariska restauranger, den ena en filial till den berömda Cranks och den andra tillhörande en indisk ve-

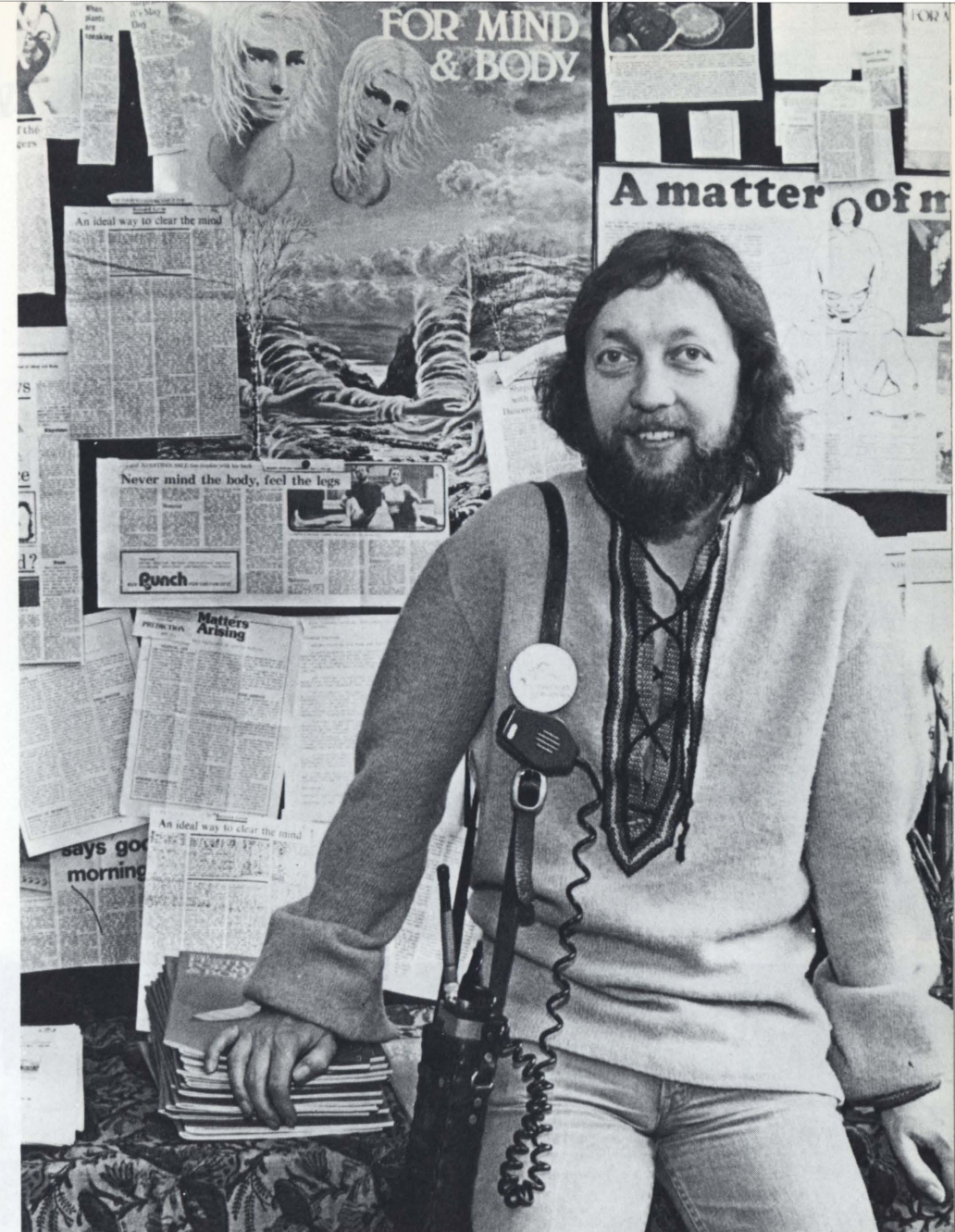
Graham Wilson, pappa till festivalen, poserar framför pressklipp.

getarisk restaurangkedja. Ekologi och samspel med naturen demonstrerades med vind- och solenergi-modeller. Där fanns också barnens lek hörna.

Parallellt med allt detta pågick också föredrag nästan hela dagen i två teatrar samtidigt. Det gällde att pricka för ordentligt vad man ville höra. Bland föredragshållarna märktes professor J B Hasted, professor Douglas Dean, Ronald Beesley, Matthew Manning, Sir George Trevelyan, pastor Paul Solomon, Steven Halpern, dr Derhald Langham, Ena Twigg, Peter Caddy, Swami Janakananda Saraswati, Scott Hill, Joel Andrews, dr Douglas Baker, Jill Purce och många fler.

Man förstod att det var en enorm organisation bakom denna Nya tidsålderns festival, som nu tycks bli årligen återkommande. Den första anordnades i fjol och hade redan då en sådan framgång att man genast började planera för nästa festival. Idégivare till och grundare av festivalen är Graham Wilson, med ett förflutet både som konstnär, poet, idrottsman och affärsman. Numera jobbar han och ytterligare sju personer på heltid hela året med festivalen samt med utgivningen av tidningen New Life Magazine, som startades efter den förra festivalen.

- Mässor, utställningar och jippon av olika slag är ju ett vanligt sätt att ge information i vårt moderna samhälle. Så varför skulle inte människor som sysslar med alternativa livsformer, livsaskådningar och metoder kunna använda sig av liknande medel? säger Gra-

ham Wilson. Genom en sådan här festival kan vi också förhoppningsvis skapa ett forum för vidare samarbete mellan olika grupper under resten av året, men framför allt tror jag att det här är ett bra sätt att nå ut till allmänheten, som annars ofta inte vågar ta kontakt med grupper och organisationer som de inte vet tillräckligt mycket om.

- Vi försöker så gott vi kan att gallra ut de helt kommersiella ansökningarna om deltagande. Vi vill gärna att det finns en ideologi hos varje utställare, även om de naturligtvis får ha kommersiell verksamhet i form av försäljning av böcker, skivor, hälsokost, kläder eller vad de nu har. Vi vill ju att det även ska gå ihop ekonomiskt för dem, så att de kan betala sin utställningshyra, skrattar Graham.

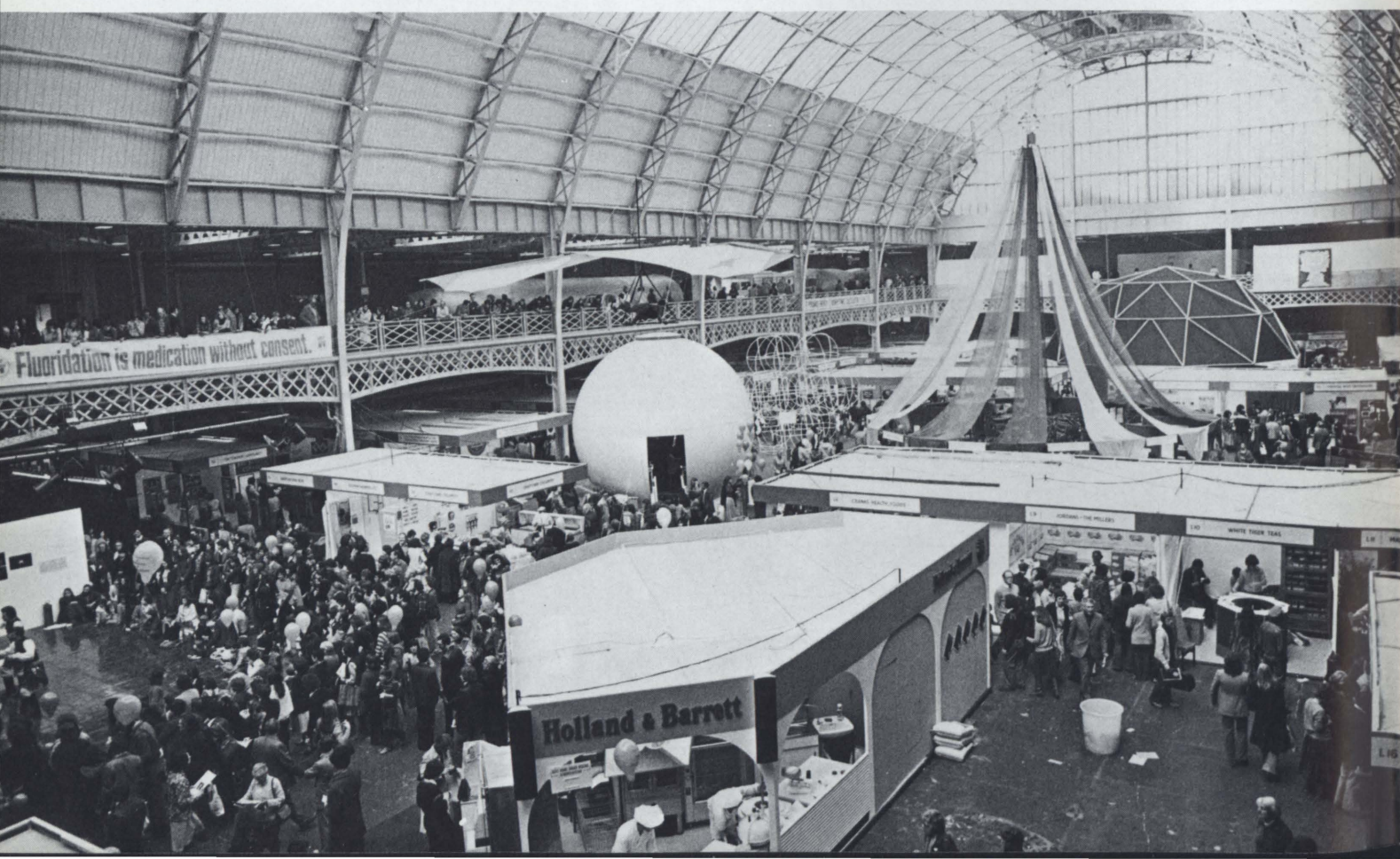
- Vi tycker i alla fall att vi har fått mer balans mellan den kroppsliga och den andliga sidan i årets

festival. Nästa år ska vi försöka få in lite mer av den nya tidsålderns konst, gärna skulpturer och målningar. Vi kommer då antagligen också att ha ett tema för festivalen, någonting kring regnbågen och färgerna.

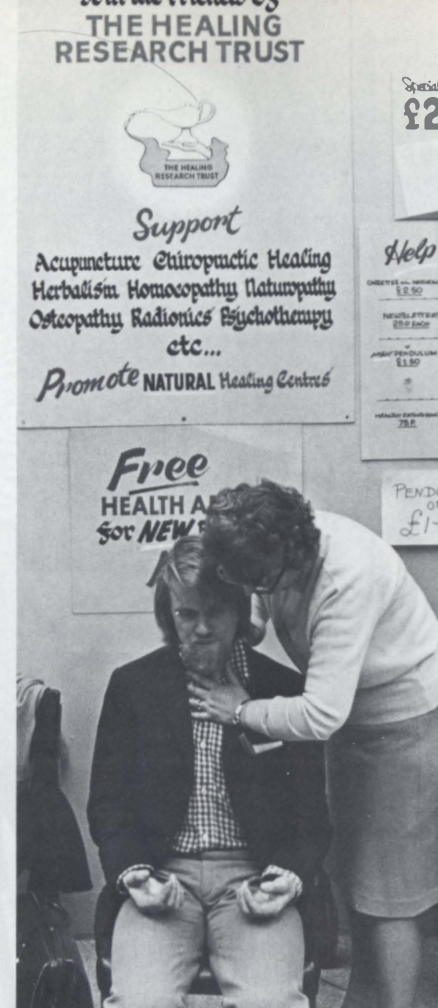
- Man tycks börja ta oss på allvar nu, säger Graham slutligen. I fjol hade vi fortfarande ett slags hippie- och crazystämpel på oss. Vi har fått fin press, och BBC har haft ett 10-minutersinslag i TV under festivaldagarna. De arbetar också på en dokumentärfilm om festivalen på 40 minuter.

Vill du ha information om nästa festival, så skriv till:
New Life Magazine
159 George Street
London W1E 1QT

Tidningen New Life Magazine kan du prenumrera på, och då kostar det £6.00 per år för 6 nummer.

Föregående sidas bild: en vy över en del av Olympiahallen, där sökare, nyfikna o a bjöds på mångskiftande informationer och underhållning.

Några glimtar

Man kunde pröva på hur det känns att vara inspärrad som en gödkyckling i bur

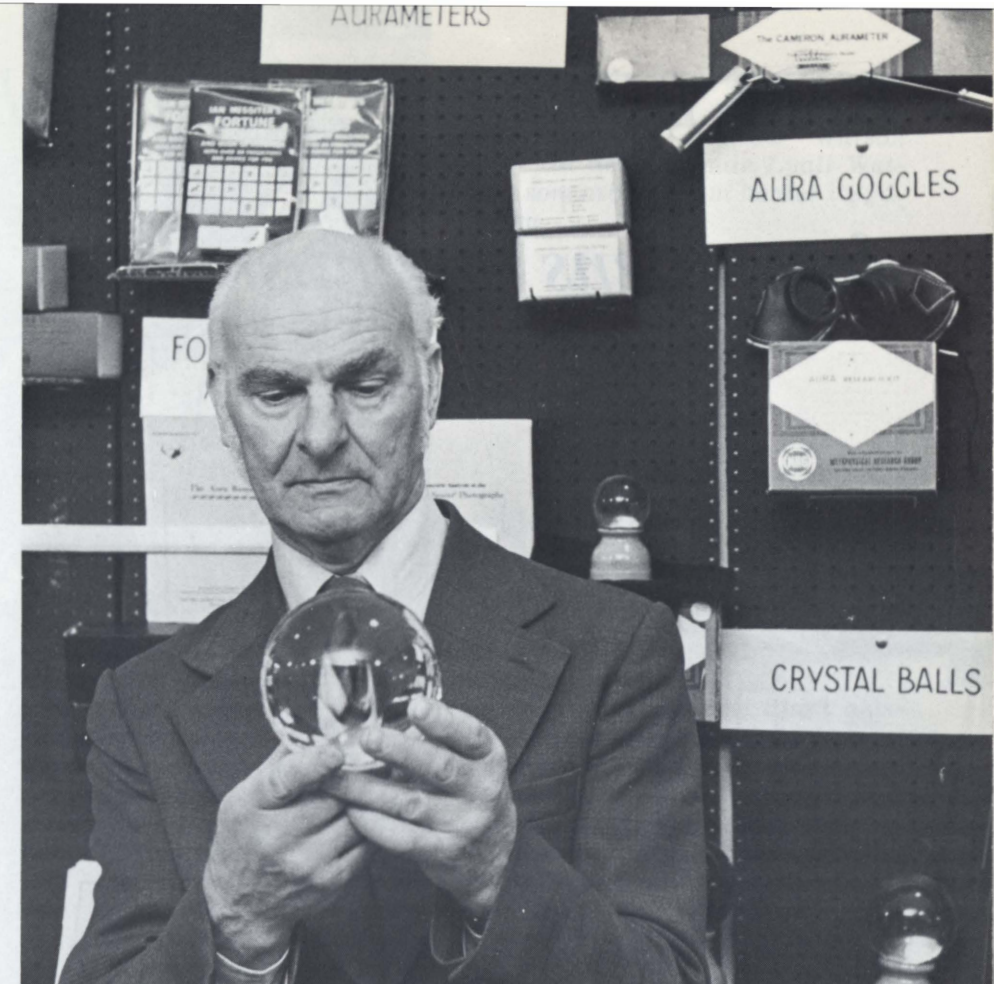
Healing fanns att få i rikt mått.

Folkloren och traditionerna bakåt var en viktig del av festivalen.

från festivalen

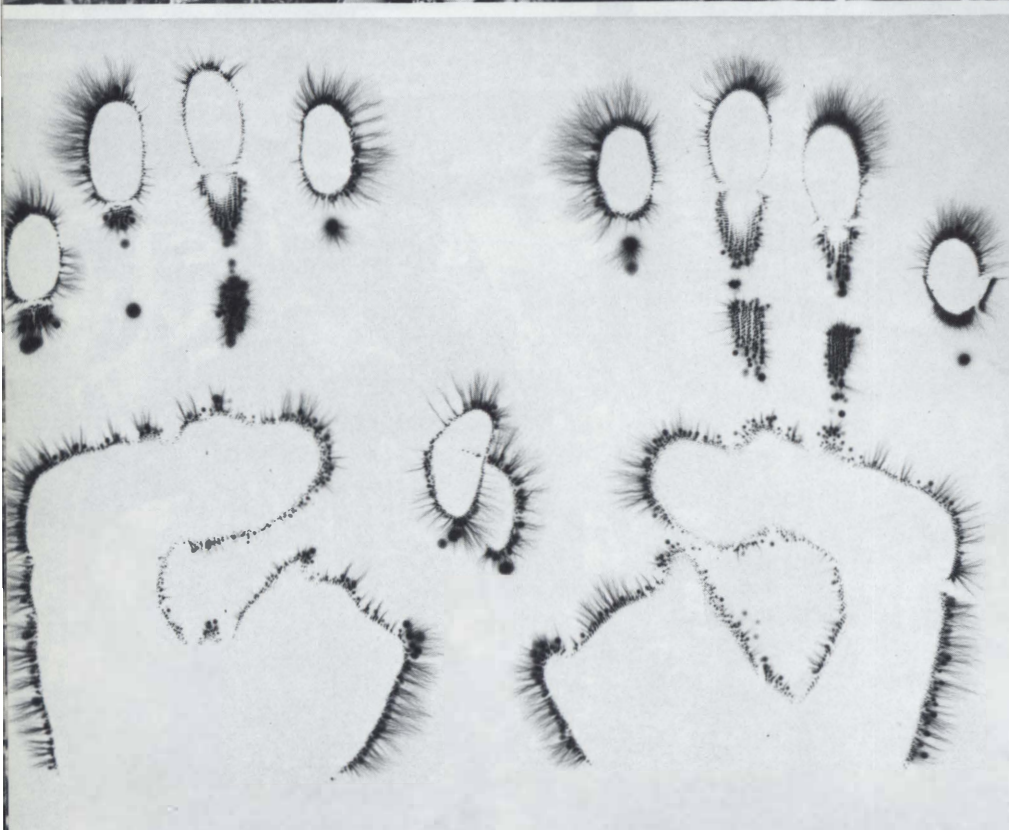
Maskdanser från Bali förde oss långt tillbaka i historien...

...och in i framtiden påstår sig George Williamson kunna se med kristallkulans hjälp!

DITT LIV I DINA HÄNDER

framtidens diagnosmetod

Den populäraste platsen på hela festivalen var standet med kirlian-diagnos. Där var det alltid en kö av människor som väntade på sin tur att få sina händers aura uttolkad. De slussades fram på en noga planerad väg, där de vid första hållplatsen kunde välja mellan följande alternativ: Aurafotografering utan diagnos, aurafotografering med diagnos, aurafotografering med diagnos samt ett paket kirlianvykort. Olika prisklasser ger ju alltid en känsla av valfrihet. Jag köpte en biljett med allt inkluderat.

Så exponerades en hand i taget inne i mörkrummet. Det pirrade till litet vid själva exponeringen, och så var det klart. Efter en minut var bilden framkallad och torkad och överlämnades till en av de fem, sex unga kvinnor och män som gav diagnos eller åtminstone ett slags tolkning. Har man inte stiftat bekantskap med sådana här bilder tidigare, blir man naturligtvis lätt imponerad och nyfiken på vad denna "mystiska" bild kan avslöja.

När jag bad att få spela in vad som sades under uttolkningen, överlämnades ärendet till självaste chefen för standet, Brian Snellgrove. Han gav dock tyvärr mest intryck av en högst stressad och ovänlig affärsman. Hans blick fladdrade nervöst mellan fotografiet och den omgivande kommersen samtidigt som han med en entonig

Kirlianfoto av reportern-fotografens händer

och nervös, oengagerad stämma levererade en tolkning av min bild. Det lät mest som en okoncentrerad upprabbling av en forna tiders utantilläxa i skolan. Hela tiden rökte han oavbrutet, och det var svårt att tro att han dessutom lär vara både healer, sensitivitetsforskare och föredragshållare. Så här löd i alla fall den snabbt upplästa diagnosen:

"Varje finger har sin speciella betydelse. Lillfingret står för det andliga, ringfingret för det kreativa, långfingret för arbetet, pekfingret för ledartendenser och tummen för det praktiska. I detta speciella fall ser vi en uppbyggd konflikt på den andliga sidan i vänster hand. Det finns andliga problem som måste diskuteras igenom, innan de kan absorberas. Mer betoning på diskussion och mindre på att försöka förstå allt nytt som tränger sig på. Ringfingret i vänster hand är svagt,

och det betyder att du måste vara försiktig med att inte överanstänga dig, du måste vara noga med att arbeta i en miljö som är rätt för dig och som ger dig mer utrymme för att expandera det intuitiva. Det finns också en antydning till bundenhet i pekfingret i vänster hand. Var försiktig med hur du behandlar din kropp. Dock är auran kring fingertopparna stark och du har tillräckligt styrka att göra vad du vill, och om du bara inser *varför* du gör en sak, så kommer allt att gå bra.

Vad jag skulle vilja se är litet mer emotionell aktivitet mellan dig och din fru. Den är lite passiv för tillfället. Jag skulle också vilja se ett socialt liv som är skilt från det du gör på dagarna, så kommer ditt liv nästan att bli perfekt. Du måste tränga in i andliga begrepp och inte försöka glida över dem, gå mer på dju-

"Sensitivitetsforskaren" Brian Snellgrove pekar ut en mental blockering för Andrew Watson (bror till den berömda Lyall Watson) som arbetar som healer i Sydafrika.

pet, så att säga."

Kirliantolken tog ett djupt halsbloss på sin cigaret och bad oss att ge plats för nästa kund.

Diagnosen var knappast vad vi väntat oss. Brian Snellgrove visste att jag var journalist, och med utgångspunkt från det kunde han lätt svarva ihop något som passade in. Jag hade hoppats på en mer fysisk diagnos av kroppen som lätt kunnat jämföras med vad jag själv vet.

Alltsedan Semyon Kirlian första gången fotograferade föremål i högfrekvent fält 1939 har många forskare världen runt arbetat på att klargöra fenomenet med människans utstrålning. Dr Thelma Moss var en av de första i USA som gjorde vetenskapliga försök med kirlianfenomenet. Hon är av den mening att detta fenomen kan komma att "öppna ett helt nytt område inom diagnostiken och medicinen i stort". I hennes vetenskapliga undersökningar ingår bl a ett 100-tal kirlianbilder av rättsvansar med och utan cancersvult. Hon noterade mycket tydliga skillnader i koronan mellan svansar med och utan cancer.

Du som vill veta lite mer om kirlian auradiagnos kan vända dig till IKRA Communications, 411 East 7th Street Brooklyn NY 11218 eller till: Kirlian Aura Diagnosis 37B Lilyvilly Rd, London SW6.

Föreningen för Psykobiophysik Fjällgatan 23 A 116 45 Stockholm, kan också hjälpa dig om du har frågor rörande kirlianfenomenet.

Världsläraren kommer! Benjamin Creme är hans profet!

Kontakt med Kristus
genom plexiglaspyramid

Pyramider i olika storlekar fanns det gott om på festivalen. Vi stannade dock lite extra framför en helt annorlunda plexiglaspyramid med en underlig tingest i. En grupp människor satt och mediterade bakom den, och i händerna höll de en silvertråd som var kopplad till två av pyramidens hörn.

Från en bandspelare talade en allvarlig mansstämma. Sessionen led mot sitt slut, och vi fick tillfälle att prata med Benjamin Creme, som var ledare för gruppen "Världsläraren".

– Min mästare är Kristus, sa Benjamin övertygande. Han över-skuggar mig helt och jag står i telepatiskt kontakt med honom för att förbereda hans framträdande inför människorna. Kristus finns nu i fysisk gestalt bland oss i ett land som jag ännu ej får tala om, men snart, mycket snart, kommer hans budskap att sändas jorden runt via TV på samtliga jordens språk. Alla kommer att kunna känna igen honom. Maitreya, den nya världsläraren, kommer för buddhister att vara en ny Buddha och för kristna en ny Kristus. Varje stor religion kommer att känna igen sin mästare i Maitreya.

– Allt började med att jag för 25 år sedan läste A A Baileys böcker. Sex år senare sa två personer till mig att jag mottog budskap. Jag

Här transformerar Benjamin Creme och elever ut andlig energi till medmänniskorna genom en plexiglaspyramid.

förnekade det. Åtminstone var jag inte medveten om det. Men så en dag i januari 1959, just när jag steg över tröskeln till mitt badrum, kom ett budskap som blixten från en klar himmel. Sedan började de komma regelbundet, och de inbegrep även arbete som jag skulle göra och som bl a omfattade kontakt med rymdvarelser. Mer om det får jag inte säga. På sätt och vis anser jag att jag fortsätter A A Baileys verk. Att sedan anhängarna till Bailly anser att jag är galen gör det samma. Jag har nu över 20 timmars budskap intalade på band, och först nu har jag fått tillåtelse att skriva ned och publicera materialet.

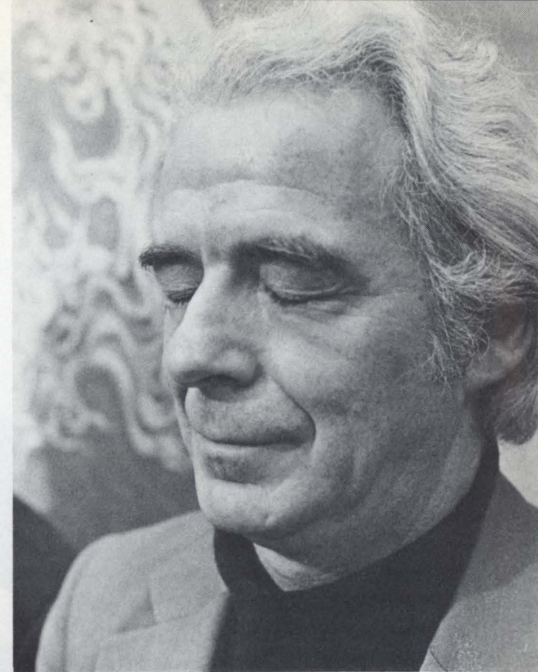
– Vi är 12 personer med skiftande yrken som utgör kärntruppen

och som träffas två gånger i veckan för att transformera ut energi till människorna. Ja, det är vad vi gör, när vi sitter och håller denna silvertråd i händerna och lyssnar på mästarens budskap.

– Vi kanaliserar den andliga energin genom denna generator, säger Benjamin och pekar på pyramidens. I vår meditation sitter vi i en cirkel och håller i silvertråden, som sedan löper till de bägge polerna inne i pyramiden. Pyramiden transformerar ned energi från Gud – Mästarna – Kristus – och till eleverna, som för ut den bland människorna.

– Det spelar ingen roll om ni tvivlar på vad jag säger, skrattar Ben-

Forts på sidan 13

Benjamin Creme, Kristi ambassadör i London, mediterar.

JAG – EN VÄRLDSMEDBORGARE

Passet som kan förändra världen

Världsmedborgare – tanken svindlar inför perspektiven som väcks till liv. Är det möjligt att vi kan slänga våra vanliga pass och få världsmedborgarpass – så att hela världen ligger öppen framför oss? Ja, nog kan du lätt få ett pass med stämplat från World Service Authority, men du bör nog ändå inte kasta bort ditt vanliga pass.

På festivalen hade World Service Authority ett stort stånd, där man snabbt kunde bli innehavare av ett världsmedborgarpass.

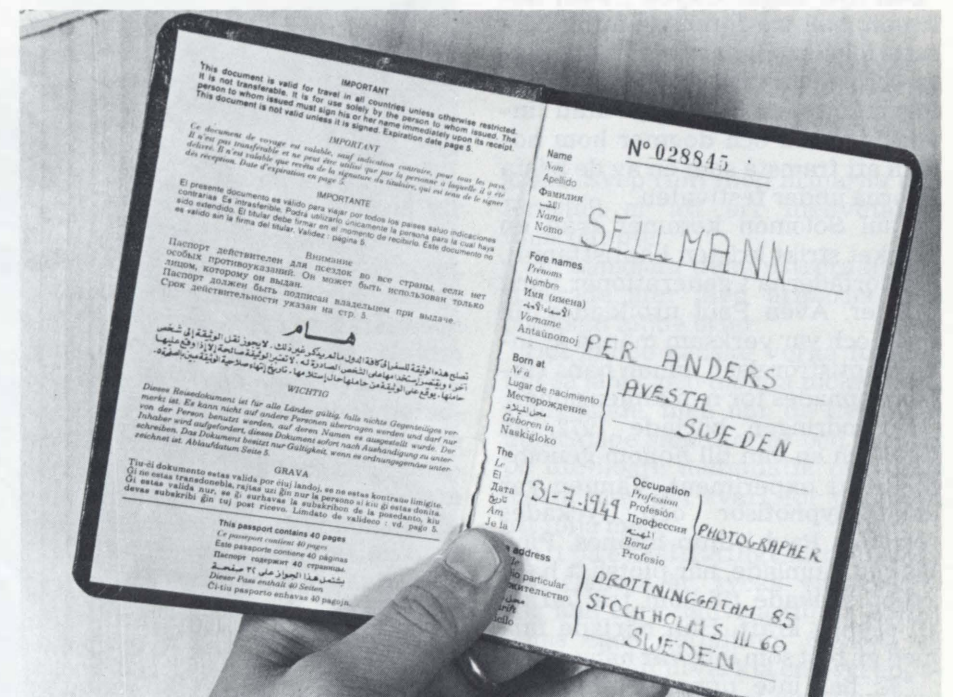
Vad är nu meningen med passet och hur kan det användas?

Hela historien började 1948, då den 26-årige amerikanen Gary Davis stegade in på Amerikanska ambassaden i Paris och avsåg sig sitt amerikanska medborgarskap. Så inledde han sitt arbete för en världsregering. Fem år senare utfärdade han sitt eget pass som världsmedborgare nummer ett och förklarade att människans hem var hela jorden. Nu, 25 år därefter, har Gary Davis kontor i USA, Schweiz och London, vilka redan utfärdat mer än 40 000 pass. De lär gälla officiellt i följande länder: Ecuador, Kuwait, Yemen, Övre Volta, Zambia och Mauretanien.

Gary Davis har dock inte sluppit besvär med myndigheterna under sina resor jorden runt med världsmedborgarpasset. Han har blivit arresterad 27 gånger och utvisad otaliga gånger, men varje motgång har stärkt hans tro på ett världsmedborgarskap.

Norman Gordon-Pilkington har hand om passärendena i England och får dagligen ett 25-tal ansökningar om pass. De flesta kommer från Afrika och arabvärlden och då oftast från flyktingar som inte har någon identitetshandling eller något pass.

– Vi vet, säger Gordon-Pilkington, att passet har hjälpt många i politiskt heta länder. Passet för med sig respekt, speciellt i länder där stämplat och underskrifter på fint papper är det enda som tycks

ha en förlösande verkan på poliser och myndighetspersoner. Men visst får vi i förfrågningar också från andra delar av världen. Många ser det som en ploy att ha passet, medan andra verkligen försöker ta sig fram på det. Ytterst sällan har vi problem med förfalskningar. De pass som vi ställer ut finns alla noggrant registrerade. Vi har alltid kunnat verifiera uppgifterna i de fall kontroller gjorts från myndigheternas sida. Det händer ju ganska ofta, då innehavaren försäkrar att passet är den enda identitetshandling han äger. Smugglare och andra brottslingar har bara att förlora på att använda ett världsmedborgarpass, eftersom de får räkna med att kontrollen vid gränserna kan bli betydligt mer ingående än med vanliga pass.

– När en person anholder om ett pass, sänder vi över ett formulär att fylla i, en FN-broschyr om de mänskliga rättigheterna samt ingående instruktioner om hur man fyller i blanketten. Det ifyllda formuläret ska sedan undertecknas av

två personer som känner den sökande, vilken sedan i sin tur själv signerar antingen med underskrift eller fingeravtryck. Man ska också bifoga fyra fotografier av sig själv samt en check med registreringsavgiften.

– Visst kan det tyckas att det går lite affärer i passhanteringen, då varje pass kostar 12 pund, ca 100 kronor, men då måste man också betänka att passet kan innebära skillnaden mellan liv och död för många, säger Gordon-Pilkington och stämplat ännu ett pass.

Tänk om det vore lika enkelt att bara "stämpla" bort alla orättvisor i världen! suckar jag och löser ut mitt nya pass. Det känns i alla fall skönt och riktigt att vara världsmedborgare.

*

Om du vill bli världsmedborgare kan du skriva till:
World Service Authority
BCM-Passport
London WC1V 6XX
England

Paul Solomon, en ny sovande profet!

"Den nye Edgar Cayce", Paul Solomon, höll tre föredrag inför fullsatta lokaler. Hans sympatiska, klara och lediga sätt att förmedla information och kunskap utan invecklade ord och dogmer kom honom att framstå som en av de bästa talarna under festivalen.

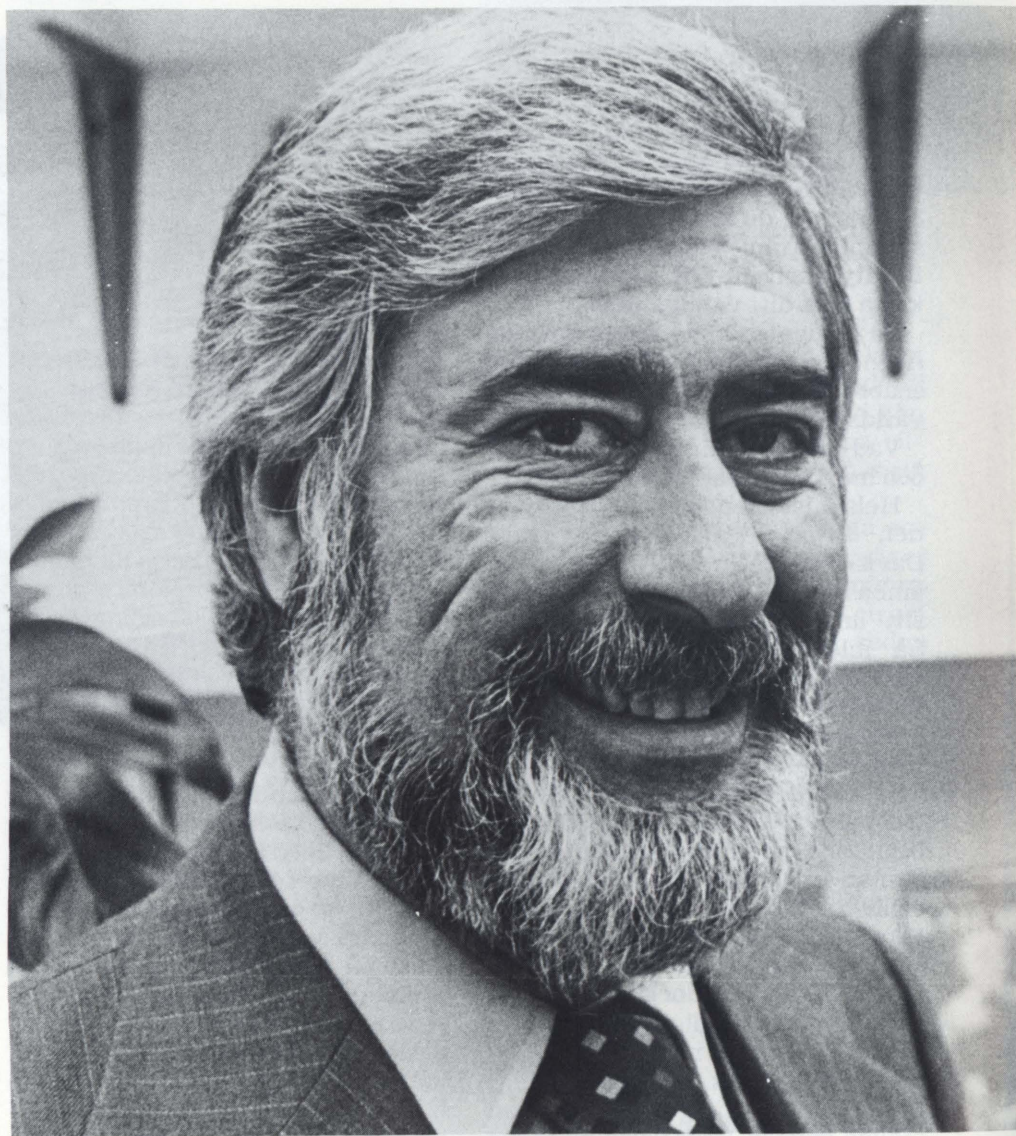
Paul Solomon kommer från en mycket strikt kristen baptistfamilj, där förfäderna i generationer varit präster. Även Paul utbildades till präst och var verksam många år inom baptiströrelsen, innan hans sinnen öppnades för nya dimensioner.

Förändringen började 1972, då Paul och en vän till honom genomförde ett experiment. Vännen var amatörhypnotisör och lyckades försänka Paul i djup hypnos. Paul låg och mumlade, när plötsligt hans kropp skakade till som träffad av en osynlig kraft. Han började tala med en röst som inte var hans egen:

"Ni har inte uppnått tillräcklig mognad och andlig medvetenhet för att kunna förstå kontakten med dessa källor. Det som ni gör är ett barnsligt, dumt experiment, därför att ni försöker tygla de krafter, som ni inte förstår och ta kontakt med källor, krönikor och intelligenser som ni inte är förtrogna med. Hur skall ni kunna känna igen Honom som ni inte känner och inte ens varit i kontakt med?"

Den unge hypnotisören kunde samla sig tillräckligt och ställa en fråga för att utröna varifrån rösten kom: "Är du en 'familjeande' eller en andlig ledare, och kan du ge oss ditt namn?"

Rösten svarade: "Det behövs inga familjeandar eller ledare för att förstå dessa krönikor. Det är i stället inom dig själv, i din egen utveckling, som förståelsen växer fram. Vägledningen kommer inte från någon liten ande utan från Nådens Tron, som tillåter dig att ta del av dessa källor och sedan läsa dem för de av dina medmänniskor som för sin egen utveckling vill veta mer om det gudomliga. Så sätt igång med att studera bön och meditation, att utveckla ditt eget jag och

din andliga förståelse. Sedan kan du återvända hit, och när du är förtrogen med denna dimension, först då är du välkommen att läsa och fröjdas."

Rösten försvann lika plötsligt som den kommit. Paul Solomon vek sig dubbel, som om han fått ett slag i magen och sjönk sedan in i en djup, normal sömn. När han sedan vaknade, kände han sig dåsig och förvirrad. Någoting stod inte rätt till. Han höll sig för magen i smärta och behövde hjälp för att kunna stå upprätt. Fastän smärtan gick bort

efter några minuter, var han irriterad och ville inte höra talas om tramset med rösten, som talat genom honom.

Det tog lite tid att övertala Paul att göra experimentet en andra gång.

Så småningom började meddelandena komma regelbundet, när Paul försattes i transtillstånd. I början inriktade han sig på att ge medicinska "readings", men det visade sig snart att rösten kom att ge de

Forts på sidan 13

"Genesa"

– Vifta med armarna och kom ihåg bättre!

Det stod en underlig tingest på talarpodiet – Genesa kallades den. Plaströr var ihopsatta med knutar i olika färger, och det hela såg ut som en förstora molekylmodell från fysikundervisningen i skolan. En man i övre medelåldern, med välmående utseende, stod i talarstolen och berättade. Språket var lätt-samt, och diablerna som illustrerade budskapet visade hur en bröllopsceremoni hölls inne i en plastglob! En ny sorts religion, tänkte kanske några. Varför skulle man gifta sig inne i den där plastmjögen?

Talaren, dr Derhald G Langham, slutade sin plädering med att själv stiga in i vad han kallade "kristallen".

– Här inne har jag ett större medvetande, sa han.

Folk sträckte på halsarna för att se mer av detta underliga medvetande, som manifesterade sig framför dem.

– Här har jag de fyra väderstrecken, sa talaren och viftade med armarna åt olika håll. Här ligger zodiakens tolv tecken, fortsatte han och snurrade med armarna som en liten väderkvarn.

Många log.

– Här uppe har jag min hustru och här nere min dotter, och där borta min syster, vars aspekter kan kombineras bra med en vän till mig, som är här nere, och därför är dom gifta. Förstår ni?

Så började dr Langham åter att röra sig i kristallen i ett lugnt rörelsemönster.

– Vi har visat att barn kan lära sig läsa mycket snabbare om dom placerar ut alfabetet och ord som dom skall lära sig i kristallen. Genom att lära med kroppen kommer vi ihåg mycket lättare och kan använda större delen av vår hjärna.

Man behöver inte ha en plastkristall hemma, men det underlättar betydligt, när man skall lära sig tekniken. När man sedan är tränad, kan man visualisera kristallen och helt enkelt bara gå in i sig själv och plocka ut det man behöver. Ni kan t ex lära er räkna, läsa, tyda horoskop, meditera, komma ihåg personer och deras namn och födelsedata mycket bättre med den här metoden. Alla dessa latent kraft, som underlättar för oss att komma ihåg, finns redan inom oss. Det är bara det att vi har så svårt att applicera dem i vardagslivet. Jag menar nu inte att vi alltid måste ha en ihopfällbar kristall med oss för att kunna fungera, men det är viktigt att vi börjar tänka i nya dimensioner, att vi också tränar upp vårt intuitiva tänkande. Det gör oss mer kreativa som människor och också mer lyckliga.

– Känn er själva! Sträck på era armar. Känn hur ni rör vid er yttre

gräns. Sveg runt med armarna och föreställ er att ert medvetande finns där ute.

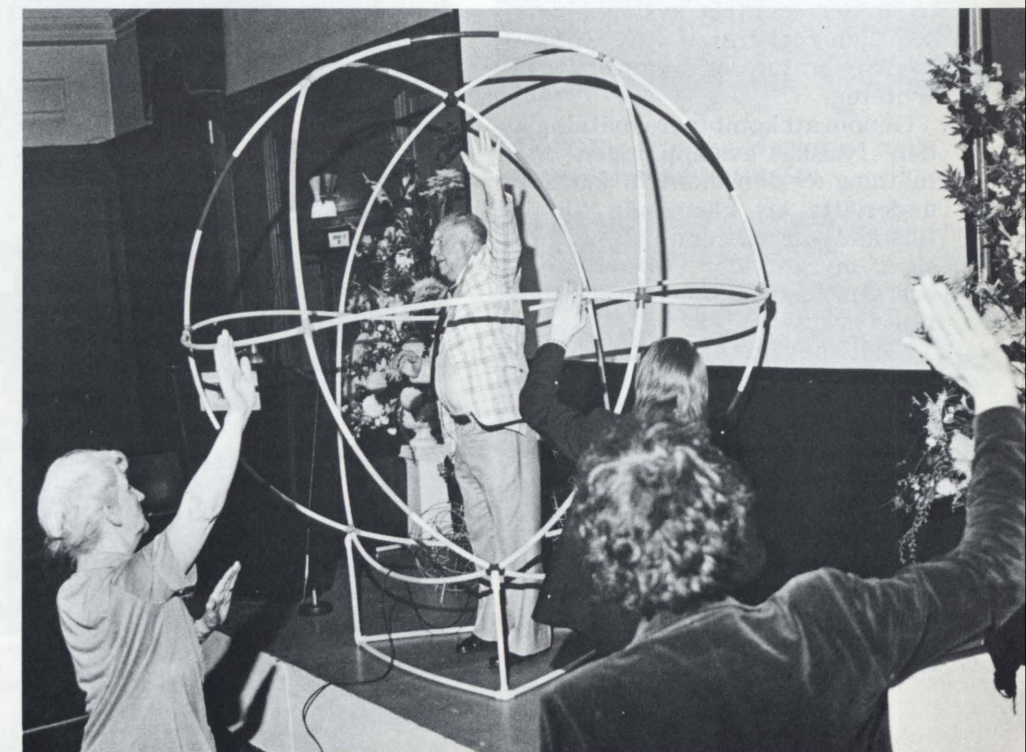
Dr Langham demonstrerade och snurrade åter med armarna, och publiken följde efter.

Det kunde kanske verka förnuftigt så långt, och många nickade instämmande, men när dr Langham utvecklade sina teorier och kom in på lite högre matematik och geometri, blev det svårt för publiken att följa med.

Att på ett lättfattligt sätt förklara vad Genesa är, tycks vara svårt. Jag kan bara hänvisa till dr Langhams egen definition: Genesa är ett försök att utveckla en begreppsmodell för att syntetisera, synkronisera och vitalisera människans tolkning av universella fenomen.

*

Vill du veta mera om Genesa, så har Anders Ekströmer på Vattumannen en "kristall" hemma hos sig.

knappar för nya tidsåldern!

Varför leta efter en guru av kött och blod i Indien eller Nepal, när du kan köpa en elektronisk guru? Visserligen kostar den mest sofistikerade "mästaren", som kallas själsspegel, bortåt 10 000 kronor, men då kan dennasjälsspegel (mind mirror) också se djupt in i ditt medvetande.

Galvanometern som mäter hudmotståndet är en av de vanligaste biofeedbackapparater som säljs. Är du nervös eller stressad, så avsöndrar dina svettkörtlar mer vätska och leder strömmen bättre mellan de två polerna i instrumentet. Genom att slappna av och dra ned tempot kan du däremot få ett högre hudmotstånd, som i sin tur ger utslag på mätaren. Du ser att du kopplar av! Det är just vad biofeedback är. Du får en respons på att du är duktig, eller tvärtom. En visare motiverar dig att koppla av, på liknande sätt som en mästare ger dig råd och instruktioner, ros och ris.

Konstruktören av "själsspegeln", Geoffrey Blundell, säger att det är två saker som är enkla att se i kroppen. Den ena är den fysiska avslappningen, som lätt går att mäta med en galvanometer, och den andra är den mentala avslappningen, som kan registreras med biofeedbackapparatur, som mäter hjärnaktiviteten.

Genom att kombinera mätning av den fysiska avslappningen med mätning av den mentala kan man underlätta ett närmande till det tillstånd som en zenmunk befinner sig i: mycket klar i medvetandet och samtidigt lugn och avslappnad rent fysiskt.

"Själsspegeln" är en apparat med 24 kanaler, som kan mäta mycket svaga strömmar i hjärnan. Den fungerar verkligen som en liten "guru". Vi får signaler från den och ser därigenom våra egna framsteg; vi får direkt feedback på hur långt vi kommit i vår utveckling.

Geoffrey Blundell berättar att han provat biofeedbackutrustning-

en i skolor. Vid ett tillfälle satt en 16-årig pojke med elektroderna kopplade till huvudet. Han var känd för att vara slö och ointresserad av det mesta. En som drog benen efter sig, sa hans klasskamrater. Nu visade "själsspegeln" ett mönster som bara brukar uppträda hos personer som mediterat i 10 år! Blundell frågade pojken om han mediterade, men han var även ointresserad av det. Med biofeedbackapparater finns det möjlighet att hjälpa sådana personer, menar Blundell. Det är helt klart att man måste försöka styra in denne unge mans liv på något för honom positivt och motivera nuet för honom. Man har kommit en bit på väg genom att få reda på hur hans sinnes-tillstånd ser ut.

– Genom att fästa elektroder på healers och personer som mottar healing har vi kunnat göra intressanta iakttagelser. Flera healers visade samma mönster under healingen. Genom att känna till hur detta mönster såg ut, kunde en healer snabbare komma "upp i varv". Vi hade även apparater anslutna till dem som fick healingbehandling, och det visade sig att patientens mönster strävade efter att efterlikna healers!

Mer information får du genom:
Audio
26 Wendell Road
London W12 9RT

Världsläraren

Forts

jamin. Det viktigaste är att ni nu har fått veta att Kristus är bland oss på jorden. Här gäller det inte att tro utan att ana den möjligheten att Kristus kan komma redan i morgon, och alla som delar med sig av sig själva, samarbetar, ger kärlek och står för rättvisa och frihet kommer genast att känna igen honom. Håll din dörr öppen, många av oss är lite för kvicka att stänga alla dörrar och fönster omkring oss, med dubbla lås dessutom. Tänk om Kristus knackar på och du inte öppnar? ... Benjamin ler och tar sig an en äldre dam som vill veta vad hans budskap går ut på.

*

Benjamin Creme har utgett tre häften:

The reappearance of Maitreya the Christ and the Masters of the Wisdom,

Messages from Maitreya the Christ 1–10,

Messages from Maitreya the Christ 11–20

Adress:
Benjamin Creme
59 Dartmouth Park Road
London NW5 1SL

Paul Solomon

Forts

mest skilda budskap inom de mest skilda områden, såsom förutsägelser om framtiden, instruktioner för andligt leverne, regler för andlig utveckling och ett komplett system för att utveckla de andliga krafterna. Det lärs nu ut under namnet "Inner Light Consciousness" (Det inre ljusets medvetande). Hittills har Paul Solomon mottagit ca 500 timmars instruktioner. Ett urval av dessa finns publicerade i en bok som heter "Excerpts from the Paul Solomon tapes".

Här följer ett utdrag från ett föredrag som Paul Solomon höll den 3 maj vid festivalen i London.

– En av de vanligaste frågorna som ett medium får är: Var kan jag finna min livspartner? Alla vill veta, hur de skall kunna förenas med den perfekta partnern. Innan man funnit sin älskade, känner man sig inte riktigt hel. Man säger: Jag är inte komplett som jag är; det måste finnas en annan del av mig någon annanstans. Och så börjar de leta efter sin motpart, sin "soulmate", sitt andra jag.

– Jag känner många som är på ständig jakt efter sin motpart, och

varje gång de känner en emotionell dragning till någon, är de övertygade om att nu har de funnit sin själskamrat. Jag känner en man som träffat sin "soulmate" fyra gånger, och som också gift sig med alla fyra. Nu är han på jakt igen efter vad han kallar sin riktiga "soulmate".

– Vad gör vi, när den känslan dyker upp inom oss, som säger att om jag bara kunde förenas med just den personen, så skulle jag vara fullständigt lycklig resten av mitt liv?

– Det viktigaste som jag har att säga, även om det kan låta nedstämmande, är att du inte kommer att hitta dig själv i någon annan människa. Den halva av dig som fattas, springer inte omkring i någon annan kropp, utan är en övre del, ett högre jag av dig själv.

– Det första steget mot att skapa ett fint kärleksförhållande är att ta itu med sig själv. Först måste du själv bli hel, och när du för med dig den helheten in i ett förhållande, så kommer du att kunna älska på ett riktigt sätt!

– När en person säger: jag älskar dig! betyder det ungefär: Jag skulle vilja investera lite av min lycka i dig. Om du inte älskar mig tillbaka, så kommer jag att bli sårad.

– Alltså jag älskar dig – om du älskar mig. Det är vad som kallas själviskhet. Kärlek på vissa villkor.

– Den sexuella drivkraften är bland det mest värdefulla som du äger. Om du inte är beredd att ge dig själv till fullo till en annan människa, så ge då inte heller av din livskraft. Det förhållande, som du eventuellt inleder, är mycket mer bindande än stundens skenbara lycka.

– Det är viktigt att inte blanda kroppsvätskorna med vilken person som helst. Du kommer nämligen alltid att påverkas av den andra personens vibrationer för resten av ditt liv genom de karmiska band som knyts i den sexuella akten. Vare sig du vill eller inte, så blir du alltså knuten till denna andra person. Dessa karmiska band kan inte brytas genom skilsmässa utan endast genom att du utvecklar och stärker ditt högre medvetande.

Vill du veta mer om Paul Solomon, kan du skriva till:

The Fellowship of the Inner Light
Box 206
Virginia Beach
Virginia 23458
USA

Solomon kommer till Sverige 16–19 oktober enligt uppgift från bokhandeln Vattumannen.

Meditationspyramid – en bra grej kanske?

En av många lärar som erbjöds vishetstörstande människor: Sri Chinmoy

ISKCON:s Krishnadyrkare hade ett fint stånd på festivalen.

En katolsk grupp ville locka fram besökarnas medkänsla med djuren.

Vårt behov av närhet och känslor

Det är välkänt från utvecklingspsykologin att ett barn har behov av att vara nära och känna närhet till en annan människa. Det får därigenom uppleva trygghet, kärlek, värme och att det är älskat. Det barn som inte får känna denna närhet försvarar sig på olika sätt. Det förnekar sina behov, slutar att känna. Det kan sluta sig inom sig själv. Ett annat sätt är att bete sig så som omgivningen gillar, eller att hela tiden söka gillande.

Behovet av närhet kan människan inte tillfredsställa själv – hon behöver andra människor för att få närhet. Det är ett biologiskt, fysiologiskt behov, något som ofta understryks av Daniel Casriel, vilken utvecklat den sk identitetsterapin, även kallad skrikterapi, i USA.

Skrikterapi har vissa likheter med primalterapi. Den är, kan man säga, en känsloterapi. Den smärta, besvikelse, ilska osv som tidigare förträngts, får individen nu genomleva och kan på så sätt lösa upp spänningen i kroppen.

Det finns skillnader mellan primalterapi och skrikterapi på framför allt två punkter. I primalterapi bearbetar man känslor som är "negativa": smärta, vrede, ilska. I skrikterapi bearbetar man också känslor, men även attityder och beteenden. Man arbetar inte bara med det negativa, utan fyller också på och tar in positiva känslor (kärlek, glädje) attityder och beteenden. Jag skall här beskriva viktiga punkter i identitetsterapin (i fortsättningen förkortad id-terapi).

Id-terapi betonar hur viktigt det är att känslorna kommer till uttryck i sitt *fulla mått* för att en terapeutisk förändring skall ske. Djupa känslor av smärta, vrede, rädsla och behov av kärlek måste drivas ut ur det omedvetna. Annars kommer de att fortsätta att styra individens beteenden, känslor och attityder på olika sätt som inte kan kontrolleras.

Skriket är ett sätt att nå en känsla

och senare rätt sätt att helt leva ut känslan. Om du t ex vet att du är rädd, så säger du helt enkelt: "Jag är rädd." Detta upprepas till de andra i terapigruppen tills det kanske övergår i skrik och frigör de känslor och minnen som är förbundna med uppkomsten av känslan ifråga. På detta sätt kan du nå till både känsla, attityd och beteende. Om du av föräldrar intalats att du inte kan klara av något, så kan du bygga upp ditt självförtroende genom att till olika gruppmedlemmar först säga, sedan skrika: "Jag klarar det." Någon i gruppen kan komma att fungera som överföringsobjekt, så att den terapeutiska effekten blir större.

Genom ögonkontakt med gruppmedlemmarna får du det positiva i dig själv bekräftat. Du *känner* att andra betydelsefulla människor erkänner, bekräftar och uppmuntrar det positiva du har inom dig av känslor, attityder och beteenden.

Bearbetningen gäller alltså både känsla, attityd och beteenden, det som Casriel, id-terapi's upphovsman, kallar triangelmänniskan. Denna allsidiga bearbetning ger en "ny identitet".

Det är framför allt tre grundläggande attityder som du skall bli medveten om i din nya identitet: jag finns, jag behöver kärlek och jag har rätt att bli älskad för vad jag är.

Casriel betonar vikten av att inte bara leva ut smärtan, ilskan och besvikelsen utan även fylla på med det man saknat. Man får lära sig att *ta in* kärlek, känslor. Man får lära sig att känna äkta glädje – glädje att vara sig själv, full av valmöjligheter för sitt liv, inklusive möjligheten att ha meningsfulla relationer till andra människor. Det gäller inte bara att inte må dåligt, man skall kunna känna riktig och djup glädje.

Att tala om att människan har fullt av möjligheter kan synas vara ett hån. Det är ofta just detta som

inte varit fallet och som orsakat problem. Men, det som varit kan inte göras ogjort. Det är *nu* personen har möjlighet att bearbeta konflikter, och det är hans ansvar att ta upp och bearbeta det han anser och känner är viktigt och angeläget.

Att ta ansvar är en viktig del av id-terapi. För det första tar man ansvaret för sina känslor genom att arbeta på att med uppriktighet och intensitet visa vad man känner, hur "dålig" känslan än kan förefalla. För det andra förstärker en person också sin egen identitet genom att ta på sig ansvaret för sina djupare känslor. Han är en människa som har rätt till sina känslor, vilka de än är. För det tredje måste en individ ta ansvar för sina känslor mot andra i gruppen. Han får inte sitta som åskådare för att undvika att låta människor veta vad han känner för eller ser hos dem.

Ett fjärde ansvar som gruppmedlemmen måste ta på sig är att arbeta hårt med sina känslor. Även om man gång på gång fått en insikt så måste man upprepa samma övning flera gånger, ofta under flera veckor eller månader, för att befria sig från en förvrängd känsla. Det tar också tid att inse och känna att man vågar visa ett nytt beteende. I gruppen får man känna att man kan och *tom* uppmuntras att bete sig på ett nytt sätt, men beteendet kräver lång tid för att införlivas som en del av ens identitet och personlighet.

Att ta ansvar innebär att ta aktiv del i en förändring. Man får, och kan, ta aktiv del i sin förbättring. Detta aktiva sätt kan sedan komma till uttryck i aktiviteter på fritiden vad det gäller intressen, självförverkligande och samhällsförändring.

I fråga om attityder indelar Casriel människor i två huvudkategorier eller "identitetstyper", som han kallar "accepterare" och "avvisare". Accepterare accepterar smärta för att få närhet. De är

framför allt rädda för att visa vrede och rädsla. De håller vreden inne av rädsla för att förlora andra människor. Avvisarna anser att närhetens pris är för högt. De håller tillbaka sin längtan efter närhet, delaktighet, hjälp, kärlek och besläktade behov. Deras största skräck är att förlora sitt oberoende, sin identitet, och bli fångar i ett kärleksförhållande, som kan göra ont.

En huvudpunkt hos Casriel är att "det är nödvändigt för människan att leva i fysisk och emotionell närhet med andra". En sådan närhet skapar trygghet.

Trygghet skall skapas av föräldrarna, men, skriver Barbro Lennéer-Axelsson i DN 21 januari 1977 under rubriken "Kärleksbrist gör samhället sjukt", föräldrar har inte tid över till barnen, flyttningar gör kamrater tillfälliga, lärare och personal på daghem byter jobb. Daghemspersonal kan berätta om barn som försiktigt frågar nyanställda: "Hur länge ska du stanna?" med undertonen: "Är det någon idé att fästa sig vid henne om hon slutar snart?" Barnen blir benägna att i stället välja döda föremål som kärleksobjekt – bli sakfixerade.

Sakerna finns där man lägger dem. De ger större trygghet, tillit än människorna. De människor som omger oss upplevs som psykiskt nästan döda och kan därför ersättas. De stora kärlekarna blir i stället prylarna, stereon, TVn, bilar, kläder och villan.

Vi kommer här in på ha-värden. Vi måste skilja mellan behovs- och preferensräjong, d v s verkliga behov och konstgjorda, skapade. Mycket av det vi i dag tror att vi behöver fyller egentligen en trygghetsfunktion.

Konsumtionsvansinnet, slit- och släng-filosofin lever på vårt behov av trygghet, en trygghet som vi söker i prylar – men många av oss känner en tomhet mitt uppe i all strävan efter prylar.

Lennéer-Axelsson skriver: "Affärsmännen lever högt på den mänskliga tomheten. Det är bara att fylla på. Många människor har i dag kommit så långt från sina känslor att de inte längre vet vad som fattas dem – bara att det känns tomt och suger inuti dem."

Titta på den människa som söker sig fram i våra varuhus! Är det verkligen varor, prylar hon alltid söker, eller rör det sig om rastlöshet, tomhet som beror på brist på mänsklig kontakt? Lennéer-Axelsson: "Jag tror ofta på det senare. De inköpta sakerna används dessutom som en anledning att träffas. 'Kom

och titta på min nya kappa, min nya stereo' i stället för 'Jag vill träffa dig!'"

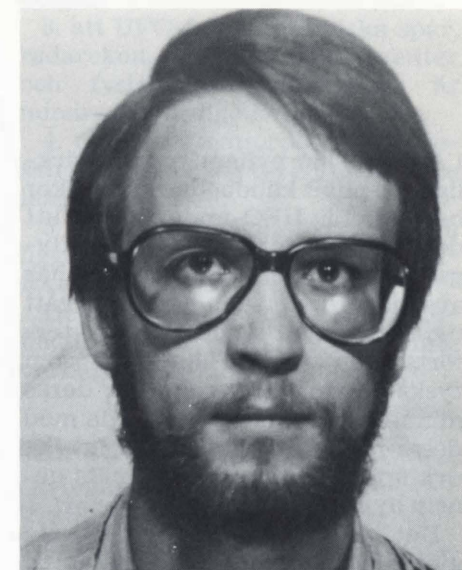
Behovet av mänsklig kontakt sitter mycket djupt, men vi vågar sällan stå för det. Vi ber grannen "komma in på en kopp kaffe", bjuder vänner "på middag". Vi använder mat för att kunna umgås med andra. Visserligen är behoven av mat och kläder också viktiga och gemensamma för människor, men behovet av mänsklig kontakt skiljer sig på så sätt att vi här behöver andra människor för att få behovet tillfredsställt.

Kan vi någon gång säga till grannen: "Kom in, för jag behöver prata med någon, och jag tycker om dig! Vi kan äta en bit mat samtidigt."?

"Fler än en studiebesökare från u-länderna har frågat sig om 'kärlekslandet' Sverige – Är det bäst att ha det fysiskt dåligt och riskera en tidig död, men ha gott om känslomässiga bindningar? Eller att ha överflöd på mat, men inga eller få känslomässiga bindningar?"

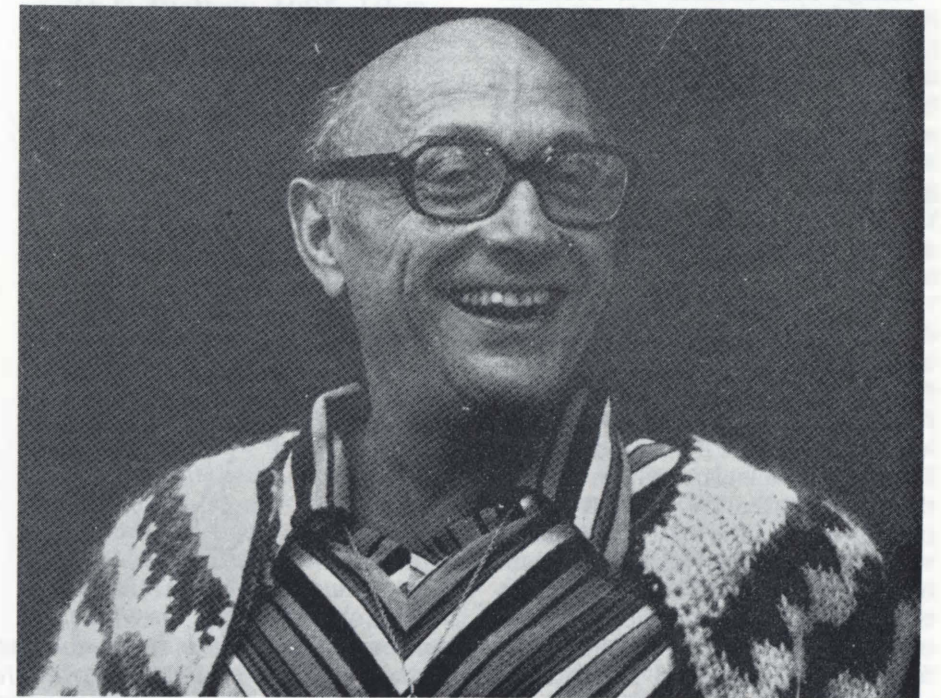
Lennéer-Axelsson avslutar sin artikel med sin syn på kärlekens plats i samhället, jämförd med välfärdsbegrepp: "Det är kanske dags att föra in en kärleksdiskussion i välfärdsdebatten. Börja se våra giftmissbrukare, lagöverträdare, problematiska skolbarn, psykiatriska patienter som resultat av bl a en känslomässig bristsjukdom. Den materiella välfärden som var tänkt så bra och skulle öka lyckan, var tydligen även den en illusion?"

Anm. Id-terapi beskrivs av Daniel Casriel i boken "Det förlösande skriket", Bonniers/Aldus 1977, med undertiteln "Smärta och fruktan kan stå i vägen för närhet och värme – bryt igenom!"

Göran Brusewitz är nybliven socionom. Han har ett och ett halvt års erfarenhet av en primalorienterad terapi och från nyåret 1978 av skrikterapi, i lokalgrupp och några "workshops". Han är sedan januari 1978 med i styrelsen för Föreningen för Identitetsterapi. Föreningen arbetar seriöst med att utveckla terapi i Sverige. Man arrangerar workshops med Casriel och driver lokalgrupper på några orter. Målsättningen är att utveckla terapi, skapa lokalgrupper och utbilda id-terapeuter. Man planerar också en mer omfattande utbildning.

Intresserade kan kontakta föreningsens ordförande Tord Ivarsson, tel. 0246/302 69, torsdagar 19.00 – 20.00

Daniel Casriel

Dr Lawsons rapport

I Amerika har nyligen en rad märkliga fall blivit kända, där människor berättat för UFO-undersökare att de med våld förts ombord på flygande tefat. Deras upplevelser har avslöjats först sedan de genomgått hypnotisk regression, alltså återförts mentalt till händelser som tycks ha varit utsuddade ur deras minne. Det anmärkningsvärda med dessa fall är att samtliga är *falska*, dvs upplevelserna har skapats genom hypnotisörens suggestioner!

Det rör sig om experiment som gjorts under ledning av Alvin H Lawson, vilken är professor i engelska vid California State University i Long Beach. I en rapport 1977 redogör han för de intressanta undersökningarna. Sex av de falska fallen sammanfattas i rapporten.

Bakgrunden till dr Lawsons experiment är många fall där människor upplevt att en kort tidsperiod försvunnit i samband med en UFO-iakttagelse; vittnena har inte kunnat erinra sig vad som inträffat under de försvunna timmarna, men sedan de försatts i hypnotisk trans har de börjat berätta att de förts ombord på ett flygande tefat av människoliknande varelser och blivit "undersökta" av dessa.

Många som känner till litet om hypnos tror att det är omöjligt att ljuga i det hypnotiska tillståndet och att erinringen av inträffade händelser då är perfekt. Men de mer initierade vet att hypnosen i stället är ett tillstånd av ökad suggestibilitet och att fantasin då arbetar friskt med utgångspunkt från de suggestioner som hypnotisören ger och de frågor han ställer.

Dr Lawsons försökspersoner ledades till att under hypnosen uppleva att de togs ombord på flygande tefat. Det visade sig att dessa falska fall delvis fick samma karakteristika som "äkta" UFO-kidnappingsfall, där händelserna relaterats under hypnos. De frivilliga försökspersonerna, som var "kreativa, verbala typer av människor" och hade rekryterats till att göra "en intressant erfarenhet med hypnos och inbillningsförmåga", var i olika åldrar och hade ingen större kunskap om UFOs. Personer som hade sett UFO eller tycktes äga känne-

dom om ämnet, sorterades bort från undersökningen. Försökspersonerna uppmanades att svara fantasirikt(!) på åtta angivna situationer, vilka representerade de viktigaste komponenterna i UFO-fall med kidnapping, så som dessa fall relateras i litteraturen.

Genom att under hypnos framskapa falska UFO-fall ville dr Lawson och hans medarbetare få vissa perspektiv på de "äkta" fall som blivit föremål för UFO-undersökarens intresse. En fråga som forskarna i förväg ställde sig var denna: kommer de falska fallen att likna de

"äkta", eller kommer det att finnas avgörande skillnader mellan dem?

Hypnosexperimenten utfördes på ett sjukhus i Anaheim, Kalifornien. Hypnotisör var William C McCall, en läkare med årtiondens erfarenhet av klinisk hypnos och som under de senaste åren hypnotiserat ett 20-tal personer vilka säger sig ha varit med om närkontakt och i några fall blivit bortförda till flygande tefat. Vid dessa undersökningar har Alvin H Lawson och John De Herrera varit närvarande. Varje session har tagit ungefär en timme.

En ung kvinna berättade under ett av dr Lawsons experiment att hon fördes ombord på ett UFO, där det fanns två slags väsen, en människoliknande gestalt och två ödleliknande varelser, och blev undersökt av de senare, innan hon återfördes till den ökentrakt, där hon kidnappats.

Exempel på suggestioner och frågor:

Föreställ er att ni är ombord på UFO! Hur kommer ni ombord?

Föreställ er att ni är inne i UFO! Beskriv vad ni ser!

Föreställ er att ni ser varelser i UFO! Beskriv dem så fullständigt som möjligt!

Ni är föremål för något slags fysisk undersökning. Beskriv vad som sker med er!

Forskarna hade väntat att de sakta och med svårighet skulle få dra ur "vittnena" detaljer om deras upplevelser. De hade gjort i ordning en lista med frågor om storlek, form, färg etc, vilken skulle vara en hjälp för hypnotisören. Men vad som hände var att av de åtta försökspersonerna gav de som gick i djup trans en sammanhängande, detaljrik berättelse om bortförande till flygande tefat. Med lätthet och iver hittade de på händelser under den hypnotiska transen, vilka de sa sig ha varit med om. Sedan hypnotisören tecknat situationen och exempelvis uppmanat försökspersonen att "beskriva interiören", kunde han ofta lugnt luta sig tillbaka, medan "vittnet" fritt berättade om sin upplevelse. Kanske behövde hypnotisören bara skjuta in en fråga då och då, såsom: "Vad händer nu?"

Men det var berättelsernas innehåll som var mest överraskande för forskarna. De jämförde de oäkta vittnenas redogörelser med vad fyra "äkta" vittnen sagt. (I tre av de "äkta" fallen fanns tre vittnen, i ett av dem var vittnena två; alla utom ett har rönt stor uppmärksamhet i massmedia; alla vittnena kan anses vara trovärdiga.) De lämnade uppgifterna delades in i tio informationskategorier, och noggrann beskrivning gjordes av utskrifter om såväl de "äkta" som de falska fallen. Uppgifterna databehandlades, och statistiska jämförelser gjordes. Man fann slående likheter. Hos samtliga åtta oäkta vittnen fann man många detaljer som var identiska med vad som berättas i UFO-litteraturen. Några exempel: Skivformat UFO, UFO som lyste alltför skarpt för att kunna riktigt observeras, dis omkring UFO. (Men även otypiska inslag fanns, såsom hatt-format UFO, tecken på UFO i form av "abstrakt fågel", sex "ben" på UFO.) Andra likheter med "äkta" fall: Vittnen fördes ombord i trans, högt surrande ljud inne i farkosten, mycket skarpt ljus i farkosten, inga synliga fogar i väggarna, humanoida (människoliknande) varelser, robotar, mun utan läppar,

fler fingrar än normalt, "simhud" mellan fingrar och tår. (Skillnader: Vittnet togs genom "en tunnel av ljus", bil leviterade in i UFO med vittnet inuti fordonet, kyla inne i farkosten, österlandsliknande skrift på vägg, ufonauterna var människor, var djur, var exotiska, hade inte ögon, öron, näsa eller mun.) Likheter: Telepatisk kommunikation, ingen verbal kommunikation, vittnet tillsades att inte vara rädd. (Olikhet: munnen på varelse rör sig, inget ljud hörs.) Dr Lawson nämner i rapporten en lång rad likheter och skillnader mellan oäkta och "äkta" vittnen.

En bedömning som forskarna gjorde var att det fanns skäl tro att telepati eller andra former av ESP (utom sinnlig varseblivning) var i verksamhet under de hypnotiska regressionsexperimenten med oäkta vittnen: 1. mellan försökspersonen och orden på frågelistan, 2. mellan försökspersonerna sinsemellan, 3. mellan försökspersonerna och forskarna.

Ofta använde inte hypnotisören fraser som fanns upptagna på frågelistan, men den hypnotiserade använde dem – exempelvis svarade en försöksperson att "bilen dras uppåt" på frågan hur han kom ombord på tefatet; på frågelistan stod "leviterade." Efter uppmaningen "beskriv varelserna" sa en försöksperson att "de liksom svävar fram"; på frågelistan stod "svävar." Beskriv budskapet! – "Jag vet bara vad han säger." (På frågelistan: "visste bara.") "Beskriv varelserna!" – "Jag behandlas inte ovänligt." (Frågelistan: "uppträdande: vänligt.") "Beskriv varelserna!" – "Han har ett lugnande inflytande på mig." (Frågelistan: "lugnad.")

Forskarna satt hela tiden med de nedskrivna frågorna framför sig och prickade av de detaljer som nämnts av försökspersonen. Ingen av försökspersonerna såg före experimenten den iordningställda listan med frågor och uppmaningar.

Forskarna fann starka tecken på att "vittnen" upprepade begrepp och uttryck som andra "vittnen" tidigare använt. I Lawsons rapport nämns en rad sådana överensstämmelser, liksom också överensstämmelser mellan forskare och försöksperson, så att den senare i det hypnotiska tillståndet tycks ha snappat upp vissa informationer från forskarnas medvetande.

Dr Lawson frågar i rapporten: vad betyder nu dessa experiment med imaginära UFO-upplevelser för ufologin? Han svarar att det är lättare att säga vad de *inte* betyder.

De bevisar inte

1. att alla berättelser om kidnapping till UFO är imaginära,

2. att hypnosregressionsförfarandet vid UFO-närkontaktfall är värdelöst,

3. att UFO-fall med fysiska spår, radarekon, psykiska komponenter och fysiologiska verkningar är mindre trovärdiga än förut,

4. att den utomjordiska hypotens som förklaring till UFO-fall inte längre är aktuell,

5. att vi förstår vilka stimuli som ligger bakom berättelser om bortförande till UFO.

Det finns flera betydande skillnader mellan "verkliga" och inte verkliga UFO-kidnappingsfall.

"Äkta" fall

Ofrivillig

Vittnet ofta skrämt

Tidsbortfall

Fysiska verkningar

Fysiologiska verkningar

Minnesförlost

Drömmar, mardrömmar etc

Störande psykiska, emotionella effekter efteråt

Oäkta fall

Frivillig

Vittnet kontrollerar vanligen känslorna

Inget tidsbortfall

Inga fysiska verkningar

Inga fysiologiska verkningar

Ingen minnesförlost

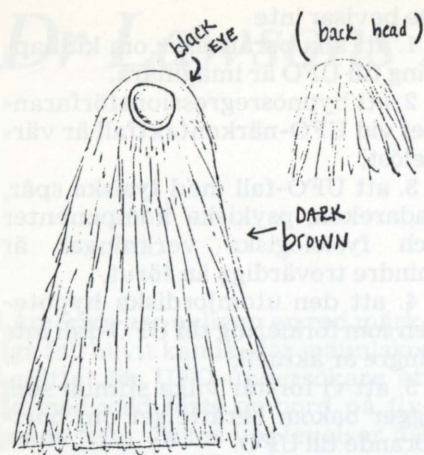
Inga drömmar eller mardrömmar

Inga märkbara efterverkningar

En teori som skall förklara dessa hypnosfenomen måste ta hänsyn till skillnaderna, anser dr Lawson. Han understryker också att experimenten måste upprepas av andra forskare med hjälp av erfarna hypnotisörer.

Det har tidigare antagits att en betydande skillnad mellan falska och "äkta" UFO-kidnappingsfall är att i de "äkta" fallen brukar vittnena även vid vanligt medvetande kunna erinra sig åtminstone delar av händelserna. Men i dr Lawsons undersökning har även i ett av de oäkta fallen vittnet efter hypnosen haft "minnen" av mötet med UFO.

Lawson skriver i rapporten att i "äkta" fall med bortrövande, där vittnena varit flera, domineras fallen vanligen av ett av vittnena, exempelvis Betty Hill, Charles Hickson, Elaine Thomas. Ett av vittnena är mera observant, verkar ofta mindre negativ i den emotionella attityden till upplevelsen och är mer samarbetsvillig och talför tillsammans med undersökarna. Det

En 23-årig student beskrev hur hon togs ombord på ett UFO rätt genom dess solida underdel och sedan undersöktes av varelser med långt, brunt stripigt hår, vilka varken hade armar eller ben men ett enda stort, svart "öga", från vilket utgick en ljusstråle, varmed de granskade henne från topp till tå, likt en röntgenundersökning.

är tänkbart att ett UFO-vittne på något sätt, som vi ännu ej förstår, kan överföra sin "illusion" till ett annat vittne och att upplevelsen huvudsakligen har sitt ursprung hos det första vittnet. De övriga vittnena har kommit att dela huvudvittnets illusion snarare än varit med om den relaterade händelsen. Det kan vara så – men detta är en ren spekulatör – att UFO-fall med bortrövande egentligen är ett slags psykiskt fenomen som inte äger rum i den vanliga sinnevärlden. Egendomligt är, anser dr Lawson, att det bland de över hundra kända fallen av bortrövande inte finns ett enda där händelserna har avbrutits genom att exempelvis ett fordon eller en person har kommit i närheten. Sådana hastigt avbrutna närkontakter finns det annars gott om inom ufologin. Varelserna har snabbt gett sig iväg och UFOt har lämnat platsen. Fall med bortrövande skiljer sig alltså tydligt från andra fall av närkontakt. (Fast man undrar ju om inte närkontakter som avbrutits hade kunnat utvecklas till fall med bortrövande, om de fått fortsätta ostörda! SM)

En intressant del av mönstret i "äkta" fall är att en del av vittnenas egna medicinska erfarenheter återspeglas i deras berättelser. Ett vittne fick exempelvis näsans bihålor "skrapade" av en humanoid. Hon hade tidigare opererats i bihålorna av en läkare. Ett annat vittne, som "kidnappats tillsammans med två systrar" 1971, beskrev under hypnos hur hon fick kateter införda i urinblåsan av en främmande varel-

se med gräshoppsögon och dennas människoliknande kvinnliga assistent. Senare avløjade vittnet att hon tidigare fått sådan behandling på ett sjukhus.

Det ligger alltså nära till hands att tro att åtminstone vissa detaljer om kroppsundersökningar ombord på flygande tefat i berättelser under hypnos har sin grund i vittnets minnen och fantasi. Och om dessa speciella detaljer har sådan grund, kan ju även allt det andra i "äkta" berättelser ha samma ursprung.

Det är möjligt, enligt dr Lawson, att det finns ett släktskap mellan UFO-kontakthändelser och den religiösa mytologins mirakler och möten med gudar etc. Kanske har de ett gemensamt ursprung. En försöksperson som karakteriserade sig som "en pånyttfödd kristen", hypnotiserades och hypnotisören förklarade för henne att en "gudomlig gestalt", utan närmare precisering, skulle besöka henne. Vad hon berättade under hypnosen hade tydliga paralleller med berättelser om möten med UFO-varelser.

Försökspersonen såg en "gudomlig gestalt" sväva emot henne.

Hon var fascinerad av varelsens ögon.

Hon förnam en "kraft" hos varelsen, drogs till honom.

Varelsen rörde vid henne, hon kände sig lugnad, kände att det var något "särskilt" med henne.

Hon och varelsen samtalade om himlen, världens ände. De kommunicerade telepatiskt.

Hon såg varelsen sväva uppåt och försvinna in i ett moln.

Hon kände sig positiv till upplevelsen, "glad att ha blivit utvald".

Berättelsen påminner, anser dr Lawson, om en vanlig närkontakt med UFO-varelser. (Det tycker inte jag att den gör. SM.) Om nu ett religiöst mirakel – såsom exempelvis i Lourdes eller i Fatima – är "verkligt" för vittnena, antingen fysiskt eller psykiskt, då kan samma problemställning gälla för närkontakt med UFO-varelser.

Må man fråga sig om UFO-möten i själva verket är religiösa uppenbarelser, eller om religiösa uppenbarelser i verkligheten är UFO-möten, eller om båda dessa slag av händelser är mentala till sin natur.

Något svar på de frågorna finns ännu inte.

*

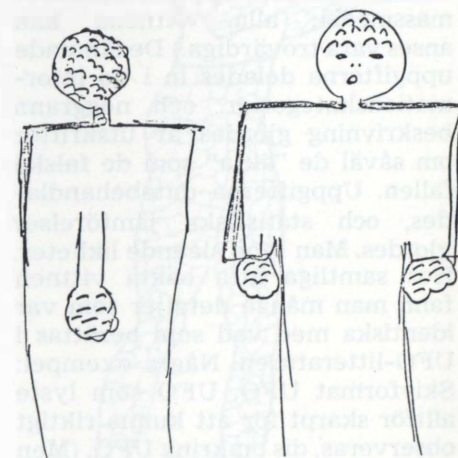
Undersökningarna under dr Lawsons ledning torde understryka att uppgifter som lämnas i hypnotiskt tillstånd är opålitliga. Men man

skall ändå inte avfärda dem som alldeles ointressanta och obrukbara fantasier. I *International UFO Reporter* erinras om att hypnos framgångsrikt har använts för att få fram fakta som gömts i det omedvetna. I ett kidnappingsfall i Kalifornien 1977 (som inte har något med flygande tefat att göra) använde polisen hypnos. En skolbussförare hypnotiserades och kunde då erinra sig numret på den bil som kidnapparna hade använt (minus en siffra).

Hypnos är ännu inte ett väl förstått fenomen. Och något ofelbart sanningsmedel är det inte. Enligt *International UFO Reporter* är de flesta hypnotisörer överens om att det är möjligt att ljuga under hypnos. Svårare torde det dock vara att låtsas ha de intensiva känslor som vittnena visat under hypnosen.

Beträffande dr Lawsons experiment skall man märka att de hypnotiserade inte uppmanades att sanningsenligt berätta om den upplevelse som hypnotisören förutsatte att de haft, utan de tillsades att fantasera kring de händelser som skisserades för dem, alltså att "sätta kött på benen". Och fantasierade ihop detaljer var just vad de gjorde. I "äkta" fall uppmanas vittnet att sanningsenligt redogöra för sin upplevelse. Likheter med "äkta" fall har naturligtvis framskapats genom de frågor och suggestioner som användes och som inspirerats av "äkta" fall.

SM

En sjuksköterska berättade hur hon bilade ensam, när hon stannade för att titta på ett lysande UFO som svävade i luften alldeles i närheten. Plötsligt leviterades hon med bil och allt in i föremålet, där hon blev undersökt av fyrkantiga humanoider.

Obrad Doncic

MEDVETEN DRÖMKONTROLL

En teori

Förändrade medvetandetillstånd (FMT) är ett av de mest lovande områdena inom psi-forskningen. FMT förekommer i samband med bla hypnos, yoga, meditation, drömmar, ut-ur-kroppen-upplevelser, trans och religiösa ceremonier samt i drogat tillstånd. Av de undersökningar som gjorts verkar det som om psi-fenomen framträder under FMT, framför allt då i drömmar. I samband med drömmar förekommer telepati, prekognition, klärvoajans och ut-ur-kroppen-upplevelser.

Drömforskningen spänner över ett stort område – från registrering och värdering av den paranormala förmågan ¹⁾ till mer invecklade och sofistikerade studier med hjälp av hypnos, film, feed-back etc ²⁾ – men dess principiella metod är alltid densamma: ett externt angreppssätt, som innebär att all styrning, kontroll, observation och bedömning av dröminnehållet sker "från utsidan", alltså av personer som befinner sig i vaket tillstånd.

En nackdel med detta är att man måste lita på en oftast osäker minnesbild av drömmen – dröminnehållet förändras mer eller mindre innan det träder fram i det normala medvetandetillstånd som drömmaren vaknar till. Dessutom har ju drömmaren inget medvetet inflytande över dröminnehållet, utan spelar alltid betraktarens roll. Även om han drömmer klart och livligt, är han oförmögen att förstå och påverka processen.

Men den externa metoden har också fördelar. De arkiverade redogörelserna för drömmarna kan studeras av forskare, oberoende av tid och rum.

Eftersom den externa metoden att studera drömmar har betydande brister, är det naturligt att man försöker finna ett komplement. Om den drömmande kunde göras medveten i drömmen, skulle han inom drömmens gränser kunna betrakta drömprocessen, styra och föränd-

ra den. Efter uppvaknandet skulle han komma ihåg sina upplevelser och kunna lämna en långt mer detaljerad och fullständig redogörelse än tidigare.

Att uppleva en dröm medvetet är inte något nytt. Tibetanska yogis säges under åtskilliga århundraden ha praktiserat denna metod ³⁾. De anser att man kan bli fullständigt medveten i en dröm. Man somnar, drömmer och vaknar utan att medvetandet någon gång försvinner. De gamla egyptierna kan ha använt sig av drömmar i kampen mot sina fiender – precis som vi i våra dagar använder radarn. Och då profeten Elia ville se in i framtiden, hade han förmågan att framkalla drömmar och genom dem få svar på sina frågor ⁴⁾.

Förr hade man alltså en förmåga att kontrollera sina drömmar, vilken i dag är okänd för oss i västerlandet. Nu finns ingen säker drömkontrollmetod, fastän det existerar ett fåtal rapporter ⁵⁾ om medvetna drömmar, vilket populärt kallas "klara drömmar" (eng "lucid dreams").

Metoden med medveten drömkontroll

- Förberedelser
- En bro mellan det vakna tillståndet och drömmen
- Att överföra medvetandet
- En inre drömobservering och vägen till illumination
- Jaget och dess drömkroppar
- Drömxperiment och ut-ur-kroppen-upplevelser (UKU)
- Sammanfattning

a) Förberedelser

I forna tiders Grekland, Egypten och Assyrien fanns något som gick under namnet "drömkubation". Det var ett slags förberedelse för dem som genom drömmar förväntades erhålla viktiga budskap. I drömtemplet fick dessa personer vara med om speciella religiösa ceremonier. De var tvungna att be-

och offra till Gud samt att sova i templet. Syftet med detta var – som vi i dag ser det – att psykologiskt betinga dem till en djupare kontakt med sitt inre. Tankeverksamheten befann sig oavbrutet i ett transtillstånd – moderna forskare skulle beskriva det som FMT. En kontakt med det omedvetna skapades, och de fick i drömmen svar på sina frågor.

Dessa antikens människor har med sina drömxperiment lärt oss åtminstone en sak: ett djupt engagemang i det inre är nödvändigt, ifall målet skall nås. För att uppnå detta psykiska tillstånd måste man träna upp sitt minne, ifall det är svagt, samt sin varseblivning och förmåga att slappna av. Dessutom är det nödvändigt att konflikter undanröjs, så att en inre harmoni skapas.

I det förberedande programmet ingår även uppträning av fantasin genom att man bildligt talat målar livliga, detaljerade bilder av drömfragment, upplevda episoder från livet eller påhittade händelser samt att man raderar ut oväsentligheter från sitt inre för att fylla det med ett meningsfullt mål. Hela tiden rör det sig om ett introspektivt tänkande; man är inne i sitt jag i stället för utanför. Ju starkare man upplever sitt mål, desto närmare kommer man sitt omedvetna.

b) En bro mellan det vakna tillståndet och drömmen

Kärnpunkten i metoden med medveten drömkontroll är att bygga en "bro" mellan vakentillståndet och drömmen. Detta kan uppnås genom att man för över det minne man har av en händelse i det vakna tillståndet till en dröm – och, vice versa, för över dröminnehållet till det vakna medvetandet. Då man uppnått en viss färdighet i sin förmåga att förnimma och minnas samt tränat upp sin bildfantasi, går det allt lättare att erhålla en rik och detaljerad bild av den dröm man

väljer att återuppleva i det vakna tillståndet. Detta gäller även för motsatsen: en episod från det dagliga, vakna livet vävs med större skicklighet in i drömvärlden. När man anser sig uppleva de två tillstånden lika starkt, har man snart nått sitt mål med träningen.

c) Att överföra medvetandet

Man skall fortsätta att öva enligt vad som beskrivs under b) innan man somnar på kvällen, samtidigt som man i den kommande drömmen bör hålla i minnet de upplevelser som inträffat i vakentillståndet. Nu kan de första tecknen på medvetande i drömmen dyka upp; visserligen varar detta bara under några sekunder, men allt eftersom träningen fortskrider, ökar drömmemedvetandet både i kvantitet och i varaktighet. Sedan en gång medvetandet fått grepp om en dröm, återkommer det i de nästföljande drömmarna.

d) En inre drömobobservation och vägen till illumination

Det sätt man resonerar på när man är medveten i drömmen, är analogt med resonerandet i vakentillståndet. När medvetandet spelar en aktiv roll i drömmen, har man även förmågan att resonera kritiskt, vilket sker ungefär som i det normala livet. Drömmaren blir inte lurad som i vanliga drömmar, utan upptäcker skillnader som finns mellan dröm och verklighet och förvånas över förändringar som sker. Han finner snart att i drömmen är allt subjektivt och beroende av hans egna tankar och hans egen vilja, med vilken han kan skapa drömmar. Drömmarna är alltså direkt beroende av hans tankeverksamhet; varje gång han tar fram en episod ur det förgångna eller ur fantasin, framträder en ny dröm. Varaktigheten hos denna dröm beror dels på viljan och dels på graden av medvetande vid tillfället. Drömmaren måste då och då komma ihåg sitt vakna tillstånd för att kunna resonera och stanna kvar i drömmen. På ett oförklarligt sätt känner han hur medvetandet strömmar in, och på så sätt säkrar han drömmens kontinuitet. Ifall medvetandeflödet bryts, övergår drömmaren automatiskt till en vanlig dröm och tror då att han har vaknat.

Innehållet i drömmen ändras med vakendrömmarens sinnesstämning. Drömmarna regleras av viljan, varseblivningens styrka, graden av medvetande, tankeformen och intentionen. Medvetandet ökar dels då man minns i det vakna tillståndet och dels då man koncentrerar

sig på drömtankarna. Ifall man vill gå in i en ny dröm, behöver man bara förändra tankeinnehållet och fortsätta koncentrationen.

Om man nu iakttar sitt medvetande genom ett slags introspektion, förorsakar detta en explosion, en inre mental barriär rase-ras och ett nytt drömtillstånd uppkommer. Jaget, dvs den enhet som omfattar viljan och tankeverksamheten, är befriat. Det finner sig självt i medvetandet, vilket uppfyller jaget med en illumination, omvärlden badar i vackra färger, jaget känner ett samband med hela världen. I litteraturen benämns denna illumination, eller upplysning, "kosmiskt medvetande". Detta kosmiska medvetande är inget annat än det rena jaget, som fritt och obundet befinner sig i centrum av sitt eget medvetande. Medvetandet sprids ut, och under några ögonblick har det ingen mittpunkt i relation till jaget. Därför upplever jaget ett samband med allting runt omkring sig och känner att allting är medvetet. Jaget är nu fritt och lätt, det befinner sig i extas och förlorar all kontroll, som det tidigare utövade, eller rättare sagt: det är inte längre intresserat av att kontrollera. Detta innebär dödsstöten för den mänskliga personligheten. Jaget vill inte överleva som person, men det tvingas att återvända till den mänskliga världen.

e) Jaget och dess drömkroppar

I vanliga drömmar tas varje drömmarens upplevelse som given, dvs drömmaren ifrågasätter inte drömmens objektiva existens. Men i de medvetna drömmarna är det annorlunda. Drömmaren vet att han finns i en överklig värld. Han minns det vakna tillståndet och jämför drömmen med det vakna livet. Föresätter han sig, innan han somnar, att vara kritisk under drömmen, blir han ännu mer spörjande och otillfredsställd inför det som drömvärlden erbjuder. Han lär sig snart att han består av en drömkropp, vilken ger honom en falsk upplevelse att vara solid. Även hans sinnen försöker att lura honom. Drömmaren upptäcker att han kan ingripa i den naturliga ordningen, förändra denna efter sin egen önskan, förutsatt att den är av tillräcklig styrka. Han kan forma sin kropp, åtminstone i två gestalter – en kvasisolid som är en kopia av den fysiska kroppen, samt en transparent (genomskinlig) i avsaknad av den kvasisolida kroppen.

Den kvasisolida drömkroppen uppför sig som en normal kropp;

den går, den arbetar, den färdas, imiterar det verkliga livets lagar. Den transparenta drömkroppen kan flyga, den kan gå genom vilken materia som helst, den känner inga begränsningar. Men det finns en nackdel med att existera i den transparenta kroppen: den är inte kontrollerbar, utan så snart man övergår från den kvasisolida kroppen till den transparenta kroppen, förlorar man herraväldet. Den transparenta kroppen kommer inte ihåg vilken uppgift som skulle utföras. I avsnitt d) ovan sades det att drömkroppen måste komma ihåg det vakna tillståndet för att medvetandet skall kunna få grepp om händelserna i drömmen och kunna styra dem. Ytterligare en komponent är viktig, om man vill förbli vaken i drömmen tills uppgiften är slutförd: det är drömmarens förgångnahistoria, eller åtminstone delar av den. Man måste ha kontroll över sina egna minnen från det vakna livet. Drömpersonligheten är i vakendrömmen inte bara vad han upplever sig vara just då, utan även det som han en gång var. Han känner sig som en hel person, ifall han kommer ihåg det förgångna, men osäker och oviss, ifall han inte gör det. Medvetendrömmarens personlighet stärks genom minnena från det vanliga vakna livet – precis som det vanliga vakenlivets personlighet.

f) Drömxperiment och ut-ur-kroppen –upplevelser (UKU)

När drömmaren är medveten i drömmen, med minnen av sin normala vakenlivs-personlighet, då kan drömpersonligheten börja sina "experiment". Eftersom tillståndet vanligtvis förändras i början, använder han sin minnesbank för att komma ihåg vad han skall göra. Ifall viljan och minnet är starkare än medvetandet, är drömmaren omedveten under utförandet av uppgiften för att åter bli medveten, då den är utförd.

Vad är det då som sker under ett "experiment"? Ja, svaret kan sammanfattas i tre olika steg.

I) Karakteristiskt är här den falska orienteringen; medveten-drömmaren verkar inte veta hur han skall finna en plats eller en viss person som han önskar kontakta. Om och om igen kommer han till fel plats och träffar okända människor.

II) Nu når han den rätta platsen, eller mer korrekt: han känner att han är på gränsen, men han kan inte gå över den, ty där finns en mur, ett slags barriär, som hindrar honom. Medveten-drömmaren känner sig blockerad, han kan vare sig gå in i

rummet, fastän han mycket väl kommer ihåg hur det ser ut, eller lämna ett meddelande till en viss person som han vet vistas i rummet.

III) Nu vet medveten-drömmaren hur han skall passera rumsbarriären. Han är nu mer erfaren och har inte så bråttom. Han börjar från ett vanligt medvetet drömtillstånd. Han vet att han måste ha minnet, som fungerar som drivkraft, aktuellt; medvetandet är motorn och viljan är chauffören. Viljan kör så sakta som är nödvändigt och riktar all sin uppmärksamhet på sitt fordon, särskilt på motorn. Då och då förlorar drömmaren kontrollen över sig själv, men färdriktningen bryts inte. Drömmaren kommer till ett vakuum – ett mörker. Han vet att han är vid gränsen, och han känner att hans drömkropp inte kan passera den utan att förändra sin form. Vid själva övergången av rumsbarriären förlorar drömkroppen kontakten med sig själv, kroppen är inte längre en kropp utan en hop starka, klara, ljusa strålar, som kommer från ett klot, vilket stunden innan utgjorde huvudet. Denna strålkropp ser rummet och ser sin egen fysiska kropp ligga i sängen. Strålkroppen är obeständig och kan inte existera i den nuvarande formen. Den går under ett par sekunder in i den fysiska kroppen för att åter komma ut igen. Nu har den fått en ny gestalt, erhållit de nödvändiga fysiska egenskaperna för att kunna existera i rummet. Den ser ut som en genomskinlig plastballong, som är synlig för en utomstående betraktare.

I litteraturen talar man om ut-ur-kroppen-upplevelser (UKU). Den nya kroppen är till sin natur halvt fysisk. Den verkar vara alltför tung för att kunna flyga, men alltför lätt för att gå normalt. Efter några ögonblick avtar osäkerheten, eftersom kroppen lär sig att anpassa sig till den nya miljön – den kan nu både flyga och gå. Samtidigt verkar den normala fysiska kroppen i sängen vara orörig och oförändrad.

De första inre upplevelserna under UKU kännetecknas av ångest och bryderi, en osäkerhetskänsla, fastän den nya kroppen äger den normala kroppens alla kvaliteter ifråga om sinnen och tankeförmåga. Men emotionellt är det här tillståndet labilt och drömmaren har svårigheter med självkontrollen. En liknelse kan göras med en nyfödd babys beteende. Ju närmare modern barnet är, desto större trygghet upplever det. Precis på samma sätt uppträder personligheten un-

der UKU gentemot sin mor, den fysiska kroppen. Den upplever panik bara vid själva tanken på att lämna den ur sikte. Dessutom kan personligheten under UKU inte gripa tag om ett fysiskt föremål, händerna går rakt igenom det, föremålen verkar vara gjorda av ett överkligt material.

Men under UKU antar personligheten att den skall kunna kontrollera fysisk materia genom att lära sig modifiera sitt inre själv. Den känner att den först och främst måste kunna kontrollera sitt eget jag, innan den kan styra något utanför sig. Under UKU kan personligheten inte ge meddelanden över avstånd, trots att den känner att den måste rikta andras uppmärksamhet på sin närvaro. Den måste helt enkelt komma till en plats för att kunna utföra sina uppgifter.

Under UKU har personligheten en fördel i jämförelse med tillståndet i den vanliga kroppen – det åtgår knappast någon restid. Personligheten i UKU-formen är dock osäker på hur den skall kommunicera, när den anlänt till sin bestämmelseort. Den fruktar att något skall hända på vägen, att den skall skadas eller gå vilse och inte hitta tillbaka. Därför vill den inte färdas några längre sträckor eller utföra den uppgift den skulle. I UKU-formen har personligheten en känsla av att vara död, eller har en vetskap om att döden är lika med den form den befinner sig i. Ännu har den ingen tanke på att den skulle kunna fortleva i denna form. Den uppfattar sig själv mer och mer som en normal kropp, vilken plötsligt har förlorat viktiga egenskaper, och på grund av detta känner den sig inte längre hemma, utan är en främling i sin egen omgivning. I UKU-tillståndet känner sig personligheten med andra ord ensam. Den grips av panik och vill återvända till sin vanliga kropp. I början när personligheten har dessa UKU-upplevelser, sker också en snabb återgång, men ju mer van och säker den blir, desto längre varar UKU-upplevelsen.

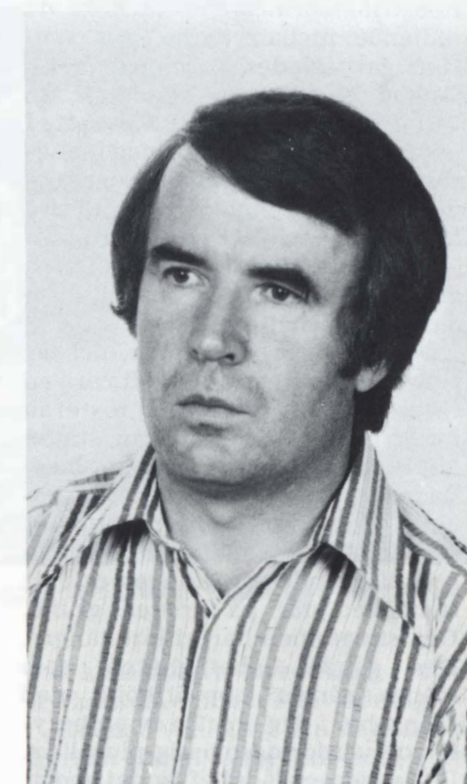
g) Sammanfattning

Utvecklingen av medvetandet och drömkontrollen är en långsam process, liknande den då ett barn fostras från födseln. Barnet erhåller gradvis ett ökat medvetande med hjälp av sinnen, varseblivningen, identifikationen och kognitionen. Föräldrarna verkar som vägledare och kontrollanter. Allt eftersom tiden går, blir barnet mer erfaret, det lär sig hur det skall vara aktivt och

ingripa i omgivningen. Inläringen, ingripandet och förändringarna fortsätter genom hela livet. Så är det även vid drömkontrollmetoden.

Slutligen kan sägas att vi har ingen anledning tro att människan endast kan utvecklas i den fysiska värld som vi känner till; kanske finns det även en annan evolution för henne – drömevolutionen.

- 1) Institut für Grenzgebiete der Psychologie und Psychohygiene, Freiburg, Västtyskland.
 - 2) Maimonides Dream Laboratory, Maimonides Medical Center, Brooklyn, New York, USA.
 - 3) Evans-Wentz, W Y, Tibetan Book of the Dead, Oxford University Press, 1957.
 - 4) Weiner, H, Folk Use of the Dreams in Religious Societies, Parapsychology Foundation Conference, London 1973.
 - 5) van Eeden 1913, Muldoon & Carrington 1951, Fox, 1962.
- samt
- Tart, Charles T, ed, Altered States of Consciousness, John Wiley & Sons, New York (1969)
- Monroe R, Journeys Out of the body. Doubleday New York 1971
- Davis Black, Ecstasy: Out-of-the-body Experiences, New York, Bobbs-Merrill 1975.

Obrad Dončić, som kommer från Jugoslavien, tillhör Institutet för Psykologisk och Parapsykologisk forskning, S:t Pauligatan 9, 416 60 Göteborg. Hans artikel bygger dels på litteraturstudium, dels på vissa egna experiment, som han betecknar som "lovande".

Björn Sahlin

Folkkyrkan – ett hinder för religionsfriheten

Gunnar Hillerdal framförde i Sökan nr 2, i intervjuartikeln "Religionssurrogat – vad är det", en del synpunkter på s k nya religioner, som föranledde mig att reflektera något över folkkyrkotänkandet och dess konsekvenser för religionsfriheten i vårt land.

Bara för ett decennium sedan var det vanligt på kristet håll, att man ansåg alla rimliga krav på religionsfrihet uppfyllda genom 1952 års lag, som gav var och en rätt att fritt utträda ur Svenska kyrkan. Däremot ansåg man inte, att religionsfrihetsprincipen förutsatte ett skiljande mellan kyrka och stat. Man gav således religionsfrihetstanken en snävare innebörd än vad den har internationellt sett. I USA och Frankrike, som nog får sägas ha varit synnerligen progressiva vad gäller religionsfrihet, är det principiellt omöjligt att staten skulle kunna ta ställning på det religiösa området genom att förbinda sig med ett speciellt samfund.

Den kyrkliga synen var, och är fortfarande, att staten skall vara en Guds tjänare. De första rösterna för kyrkans skiljande från staten höjdes symptomatiskt när katekesundervisningen avskaffades i skolorna. Statskyrkan förutsätter, att stat och kyrka har ungefär samma grundläggande värderingar, dvs att samhället står på kristen grund. Den situationen har vi inte längre. Den gamla enhetligheten, som många gånger upprätthölls med tvång, har i dag ersatts av en betydande värderingsmässig pluralism. På det ena området efter det andra, tex i sexualsynen, kvinnoynen, inställningen till familjen, i abortfrågan, har samhället intagit en hållning som står i strid med den traditionella kristna synen. Från att ha varit till fördel för kyrkan har relationen till staten alltmer utvecklats till underläge och beroende. Därför upplever idag många

kyrkans män det som en befrielse om banden till staten upplöses. Samtidigt är det dock viktigt att kyrkans karaktär av folkkyrka får bestå. Det aktuella betänkandet i kyrka/stat-frågan har också tagit hänsyn till detta önskemål från kyrkligt håll.

Det ser alltså ut som om religionsfriheten i dess vidare betydelse äntligen skulle genomföras i vårt land. Kyrkans folk, som t ex Gunnar Hillerdal, börjar äntligen inse att statskyrkoprincipen är oförenlig med religionsfriheten. Men det innebär tyvärr inte automatiskt att vi verkligen får en i praktiken fungerande religionsfrihet. Själva folkkyrkotanken står nämligen hindrande emellan. Gunnar Hillerdal avslöjar detta klart och tydligt. Han argumenterar så här: "Sann religionsfrihet innebär inte, att man undviker att kritisera vad man finner undermåligt eller tveksamt." Det låter fint, ända tills man upptäcker att han anser allting undermåligt som inte är uttryck för Kristustro. Österländsk religion avvisar han som "surrogat för tusenårig kristendom". Nya religioner upplever han som "främmande" och i själva verket oönskade "inslag i vår kultur". Hillerdal tycks således ansluta sig till den gamla kyrkliga drömmen om en kristen enhetskultur, som kom till konkret uttryck under 1600-talets kyrkliga skräckregemente och senare under konventikelpakatets tid. Folkkyrkotänkandet i vår tid är bara en modern form av samma strävan. Hillerdal anser, att det skulle vara en förlust om inte samhället genomsyrades av kristna värderingar. Han pekar t ex på vilken positiv betydelse den kristna människosynen haft för samhällets hållning gentemot gamla, sjuka, handikappade, utslagna. Men han nämner inte hur t ex den kristna skapelsesynd, där människan ses som "skapelsens

herre", bidragit till den rovdrift på naturtillgångar och miljö som vi ser omkring oss idag samt till förtrycket av djuren. Detta faktum har nyligen belysts i en doktorsavhandling av den danske teologen Ole Jensen.

Begreppet folkkyrka har ingen uttrycklig biblisk grund. I bibeln är kyrkan alltid lika med Kristi kyrka och är "katholikos", dvs allmän, universell, och har inga som helst nationella begränsningar. I modern ekumenisk teologi har man också försökt komma förbi synen på kyrkan som en institution genom att definiera kyrkan såsom "Gudsfolket på vandring genom historien" i analogi med Israels folk och dess ökenvandring.

Folkkyrkotanken däremot lanserades här i Sverige vid början av detta sekel av de s k ungkyrkomännen. Den frikyrkliga rörelsen var då mycket stark, och därför ville kyrkans folk teologiskt motivera den befintliga statskyrkoinstitutionen. Medan frikyrkorna ställde kravet på enskild avgörelse, skulle folkkyrkan kravlöst stå öppen för alla. Kyrkan skulle geografiskt sett kunna erbjuda evangelium åt hela svenska folket. Man gick till och med så långt att man hävdade, att kyrkan inte är ett trossamfund, utan en "nådesinstitution", där Guds nåd utbjödes till alla genom predikan och sakramenten. Denna kravlösa hållning, som har sin förutsättning i dåtidens hyperevangeliska teologi, där man helt tappat bort lagen, har utan tvekan i högsta grad bidragit till svenska folkets religiösa passivisering.

Samtidigt är folkkyrkotanken bara en förlängning av de gamla imperialistiska och totalitära drömmarna om en kristen enhetskultur. I ungdomligt trosnit drog kristna studenter ut på s k korståg. Psalmen 169, "Fädernas kyrka", var denna rörelses kampsång, men

sjungs ännu idag glatt och aningslöst i kyrkliga sammanhang. Psalmen är värd att citera i sin helhet:

Fädernas kyrka i Sveriges land, Kärast bland samfund på jorden! Vida hon famnar från strand till strand, Fast är hon grundad av Herrens hand, Byggd till hans tempel i Norden.

Allt fick sin vinning i kyrkans famn: Brudgummens löfte till bruden, Hemmet, de nyföddas kristna namn, Kämparnas färd till den sista hamn, Fanan och konungaskruden.

Kristet och fritt ville Sverige bo, Råda för landet allena. Därom i manlig och kristen tro, Därom i strid eller lagfäst ro Konung och folk sig förena.

Fädernas Sverige sig kämpat fram, Kristus var med det på banan, Visade vägen för trofast stam: Kristus är trofast, och svek är skam; Korset stod tecknat på fanan.

Kristus har vunnit vår bästa gärd Både i äran och nöden. Vida gick striden kring Sveriges härd, Frid åt Guds kyrka var kampen värd, Konungens kamp intill döden.

Minnet från templet och klockornas malm Fäderna följde, och sången. Ännu en fängelsets natt och kvalm Ljöd genom gallret en kämpes psalm; Det var en svensk, som satt fången.

Ädel är skaran, sen tusen år Gud i vår kyrka fått frälsa. Framåt vår hoppfulla längtangår: Ungdomen kristnad är Sveriges vår, Sveriges framtid och hälsa.

Komme nu åter till strid för Gud Skaran sin Konung till möte, Väpnad och villig, i helig skrud, Samlad, som daggen på ljusets bud Flödar ur morgonens sköte.

Kristnade ungdom, dig gånge väl. Strid för Guds ära i Norden. Kämpa för frihet åt bunden träl. Gud bringe friden till Sveriges själ, Gud bjude frid över jorden.

(1909)

Psalmens författare, biskopen J A Eklund, var just en av dem som förenade sin kristna syn med en glödande nationalism och militarism.

Som ett konkret exempel på de totalitära anspråken kan nämnas att man inte ville erkänna frikyrkorna som självständiga samfund utan som "grupper av enskilda inom folkkyrkans ram". Denna förmyndarmässiga och exploaterande attityd har naturligtvis irriterat frikyrkofolket och har förmodligen drivit dem att profilera sig som slutna samfund mycket mer än de själva önskat.

Sedan har naturligtvis folkkyrkotanken delvis fått nytt innehåll, tex under 1950-talets kvinnoprästrider. Då lade man in tanken på "en av folket styrd kyrka". Framför allt i socialdemokratiska kretsar och inom Broderskapsrörelsen har man inte velat låta kyr-

En av folkkyrkans vackra kyrkobyggnader: Gustaf Vasa kyrka i Stockholm. Foto Rein Vålme.

kan gå sina egna vägar, kanske av maktpolitiska skäl. Det kan vara fördelaktigare med en nationell kyrka under demokratiskt inflytande än med en internationell och mot katolicism och ortodoxi ekumeniskt orienterad kyrka. Kvinnoprästernas motivering idag för ett behållande av statskyrkan är, att samhället inte får släppa sitt inflytande över en kyrka som ännu inte är mogen att bära ansvar för sig själv. Dessa olika grupper har det gemensamt, att de misstänker

en konservativ utveckling inom kyrkan, om den blir självständig.

En ännu vanligare syn är den, att kyrkan såsom folkkyrka skall vara ett religiöst serviceorgan med uppdrag av staten. Till bilden hör då att de konfessionella inslagen skall tonas ner så mycket som möjligt. I verkligt extrema kretsar hävdas till och med, att ingen annan religiös service än denna skulle behövas. Inga andra samfund skulle därför behöva tillåtas inom Sveriges gränser.

Alla dessa olika varianter spelar ändå på samma tema: ett kristet Sverige. När 1952 års religionsfrihetslag gick igenom var trots allt den kyrkliga bitanken, att utträde skulle höra till undantagen. I det aktuella kyrka/stat-betänkandet vill man likaså rädda alla de religiöst indifferentia åt kyrkan genom att dessa automatiskt skall registreras som medlemmar i folkkyrkan. Det talas patetiskt om att den stora gruppen anonymt kristna måste ha ett kyrkligt hem någonstans.

Kristendomen har en totalitär tendens så att säga inbyggd. Även om många röster höjts för ett skrotande av missionen, så kan man inte komma förbi bibelns missionsbefallning: "Gån ut och gören alla folk till mina lärjungar..." Redan i bibeln aktualiseras således den intressanta frågan om kristendomens inställning till andra religioner. Kristendomen har utan tvekan ett absoluthets- och suveränitetsanspråk, som uttrycks även av de liberalaste av dagens teologer. Kristus är den klaraste och fullkomligaste gudsuppenbarelsen, eftersom "Kristus är Gud inkarnerad". Mot denna bakgrund blir Hillerdals ståndpunkt, att allting utom tron på Kristus är surrogat, dåliga ersättningar, förståelig. När jag gått runt inom Svenska kyrkan och försökt väcka intresse för minoritetsamfundens problem har jag gång på gång mött en avvisande attityd baserad på tanken att andra religioner är ointressanta. Man godtar, om än ovilligt, deras existens, eftersom en inskränkning av religionsfriheten till sist skulle kunna träffa även kristendomen.

Religionsfrihet innebär i första hand friheten att avgöra sig för kristendomen. Teologen Sven Göransson har lyckats skriva en hel bok om religionsfrihet utan att ens nämna namnet på en främmande religion.

Folkkyrkan har i sin totalitetssträvan skapat en rad osakliga och förvrängda schabloner om de nyandliga rörelserna som man tar varje tillfälle i akt att framföra. Jag skall nämna några: 1) Kristendomen innehåller värden som gör den vida överlägsen alla andra religioner. 2) Religionssurrogaten har kunnat breda ut sig på ett tillfälligt svaghetsstillstånd inom den kristna kyrkan. 3) Nyreligiositet innebär verklighetsflykt och asocialitet. 4) De nya religionerna är ett hopkok av tankar och åsikter, ofta utan inbördes sammanhang och logik. Speciellt så kristna marginal-

samfund anses bedrägliga, eftersom deras bibeltolkning kommer till andra resultat än den kyrkligt-akademiskt konventionella. 5) De nya samfundens påstås hjärntvätta sina anhängare (detta skall jämföras med kyrkoetablissemangets barn- och ungdomsverk-samhet!). 6) Många nyreligiösa rörelser skulle vara ett förtäckt geschäft (man skall då komma ihåg att medelsvenskens kyrkoskatt under ett liv torde överstiga kostnaderna för ett komplett kurspaket i Scientologykyrkan). 7) Inga andra religioner behövs när vi har kristendomen.

Med tanke på att dessa i och för sig uppenbart galna tesser fått en sådan förankring i det allmänna medvetandet, anser jag det viktigt att belysa, att nyandlighet och främmande religioner inte är religionssurrogat utan kan uppvisa fundamentala kvaliteter som väl kan mäta sig med de kristna, ja rentav överträffa dem. Jag skall bara kortfattat belysa mitt intryck av några få av de samfund jag själv kommit i kontakt med.

Unification Church har jag lärt känna som en kristen kyrka, även om man har nya teologiska utgångspunkter. Familjen omges med stor helgd. Kristna dygder som kärlek, ödmjukhet och tjänande intar en framträdande plats. Kyrkan är starkt socialt och politiskt medveten. Den är också mycket öppen för andra religioner och ser det inte som sitt väsentliga mål att omvända andra. Tecken till "fanatism", "terrorverksamhet", "auktoritets-tro", "hjärntvätt" m m lyser därför helt med sin frånvaro.

Scientologykyrkan har jag upplevt som en till dagens situation och behov mycket välanpassad rörelse, både i teori och praktik. Rörelsen är starkt socialt och politiskt engagerad utifrån det faktum att människan är en andlig varelse med för-måga till fritt val och ansvar. Utan tvekan är det det sociala engagemanget som förorsakat Socialstyrelsens och vårdetablissemangets fientliga hållning. Rörelsen har även kulturella ambitioner. Det som Hillerdal kallar fanatism är faktiskt ingenting annat än en innerlig önskan att förmedla ett vetande. Vidare har ju Scientologykyrkan den speciella egenheten att inte gömma sig och falla undan för sina vedersakare utan istället konfrontera dem, vilket skapat stor irritation. Hubbards auktoritet består endast däri, att den studerande genom sina egna erfarenheter under kurser och auditering kan be-

kräfta dennes påståenden. Träningsmetoderna upplevs troligen som "psykiskt obehagliga" endast av de som hoppar av. Andan inom kyrkan är tvärtom öppen, fri och entusiastisk, vilket tyder på att något "psykiskt tvång" inte förekommer.

Guds barn, som naturligt nog är en av de rörelser som kyrkoetablissemanget känt sig mest utmanat av, har jag lärt känna som ett värdefullt kristet inslag i ungdomsrörelsen. Viljan till bibeltrohet och till förkunnande av det evangeliska budskapet är stor, även i de fall detta kräver obekväma offer. Lester Wikströms tes, att rörelsen alltmer utvecklats till "lagreligion" finner jag inte belägg för. Däremot upplever jag oviljan till kompromissande sympatisk, speciellt med tanke på den övriga Jesusrörelsens förborgerlighet.

Slutligen Islam har uppenbarats för mig som en religion med konsekvent monoteism och med förmågan att hålla samman religion och samhället. Dess inställning till andra religioner och den fortgående uppenbarelsen är sympatisk och lärorik.

Med detta vill jag inte försvara allt i dessa rörelser, men jag vill peka på att de har värdefulla inslag som – om man nu som Hillerdal vill se till samhällsnyttan – utmärkt väl kompletterar kristendomen. Dessa värden är så väl integrerade i respektive religion att man lätt kan skönja deras inbördes, logiska sammanhang. Något tal om löst hopkok eller ytlig synkretism kan det därför inte bli fråga om.

Därmed är vi tillbaka till religionsfrihetens innebörd. I en fullständigt realiserad demokrati torde religionsfrihet innebära alla religioners rätt att dels verka fritt, dels verka på lika villkor med andra religioner. Religiösa värden har utan tvekan betydelse både för samhällsutvecklingen och för den enskildes moraliska status. Religiös pluralism, mångfald, innebär möjlighet till dialog och andlig utveckling. Ett äkta religiöst ståndpunkts-tagande förutsätter frihet. Fullt förverkligad religionsfrihet kan således bidra till att den demokratiska synen fördjupas och görs trovärdigare.

Därför är det viktigt för samhället, när det nu skall ta ställning i kyrka-statfrågan, att det inte konserverar folkkyrkotanken utan tar steget fullt ut och förverkligar religionsfriheten i sin helhet. Det är orimligt att Svenska kyrkan skall få behålla sitt grepp om begravnings-

väsendet även i framtiden. Det är alldeles tokigt att nuvarande medlemmar av Svenska kyrkan automatiskt överförs till den nya kyrkan. Det bidrar inte till en klarare religiös situation i vårt land. Tvärtom förlängs svenskens religiösa törnrosasömn in i en oviss framtid. Det är orimligt att omedvetna barn genom barndopet skall göras till församlingsmedlemmar och sedan med detta medlemskap som legitimation få utsättas för kristen indoktrinering i kyrkans barn- och ungdomsarbete. "Likaväl som medborgaren äger tanke- och yttrandefrihet i politiska frågor måste det också stå honom fritt att själv råda

över sin livsåskådning och att själv bedöma, huruvida han vill vara ansluten till ett religiöst samfund." (Ur Proposition till Religionsfrihetslagen.)

Det är viktigt att inte befästa en kyrkosyn som är omodern, odemokratisk och intolerant och som därför kanske i framtiden kan bli synnerligen besvärande för Svenska kyrkan. I stället måste Svenska kyrkan uppge sina hemliga drömmar om andligt monopol och inordna sig i ledet bland andra religioner verksamma i den svenska demokratin. Den gamla enhetskulturen på kristen grund måste slutgiltigt erkännas vara förbi. Den nya, hi-

”KÄRLEKSFAMILJEN”

Children of God, eller Guds barn, är en av de mest omdiskuterade, och kritiserade, av vår tids nya religiösa rörelser. I Lester Wikströms bok "Nyandligt", som kom på Verbum-Håkan Ohlssons i fjol, finns en granskning av sekten, framför allt dess svenska gren, litet vinklad från en ur författarens synvinkel mer acceptabel religiös uppfattning, men intressant. Och i den amerikanska tidskriften "The Humanist", januari/februari 1978, har Roy Wallis, som är professor i sociologi vid Queen's University i Belfast, Nordirland, en artikel om Guds barn under rubriken "Fishing for Men", vilket väl får översättas med ungefär "människofiskande" eller "mansfiskande."

Wallis skriver att flera tidningar och tidskrifter, framför allt i Europa, men även i Amerika, har rapporterat om en "bisarr kärlekskult" på Teneriffa. Det gäller en grupp som har kallat sig Kärleksfamiljen och vars ledare är en mystisk patriark-skäggig äldre herre, som går under namnet Fader David, eller Moses David. Kärleksfamiljen hade många vackra kvinnliga medlemmar, som varje kväll brukade medfölja Fader David till någon av de lokala nattklubbarna. Där ställde kvinnorna sig till förfogande för dans med ställets manliga gäster, även uppbyggande till dans dem som var alltför tillbakadragna för att själva bjuda upp. De unga kvinnorna var inte endast vackra, utan

även klädda på ett sexUEllt attraherande sätt i djupt uringade dräkter. Efter dansen inbjöd de sina nyförvärvade vänner till sitt bord för att träffa Fader David. Senare, i vissa fall, skriver Roy Wallis, slutade aftonen i sängen tillsammans med de nya vännerna.

Detta ser ut som en form av sofistikerad prostitution, reflekterar Wallis, men männen krävdes inte på någon betalning för de tjänster de åtnjöt. I stället talade kvinnorna med dem om Guds kärlek och om att de ville dela med sig av den gudomliga kärleken till dem som var i behov därav. De kunde även citera Bibeln för att ge eftertryck åt sina meningar.

Moses David, som en gång varit evangelisk präst, trycker på att Gud framför allt är kärlekens Gud. Och Jesus har ju sagt att det förnämsta av buden är att lärjungarna skall älska varandra. Äkta kärlek till nästan kan innebära att tillfredsställa hennes fysiska behov, såsom mat, kläder och husrum, men även, i vissa fall, sexuella behov.

Wallis: Till skillnad från många konventionella kristna ansåg Guds barn att sex var något gott i sig självt. Gud har skapat det och menat att män och kvinnor skall njuta av det.

Så här började, i London, "fishing for men," skriver Roy Wallis: Mo (dvs Moses David) och hans unga hustru Maria brukade gå ut och dansa, och vid ett sådant tillfälle

storiska synen på bibel och kristen dogmbildning har – mycket välbehövt – relativiserat den kristna dogmatismen. Därför borde nu äntligen teologer och kyrkans män lite mera ödmjukt kunna inleda en dialog med andra religioner. Inte studera andra religioner i syfte att för eget bruk exploatera det bästa de har, så som Lester Wikström i Svenska kyrkans mission gör, utan inleda en dialog där man erkänner varandra som fullvärdiga religioner och tillsammans diskuterar på vad sätt man på nytt skall kunna väcka samhällets respekt för andliga värden.

träffade de Arthur, som tydligen attraherades av Maria. Mo uppmuntrade dem att träffas och, i sinom tid, lät han Maria gå till sängs med Arthur. Under bekantskapen med Arthur talade de med honom om Guds kärlek och om att de ville vinna honom för Jesus. Arthur förenade sig med Guds barn – och därefter, skriver Wallis, flyttade Mo till Teneriffa, och Kärleksfamiljen började, som ett experiment, att använda sig av tekniken "fishing for men" för att frälsa själar.

Men "flirty fishing" rör sig, enligt Wallis, mindre om sex än om mänskliga relationer. Att visa sina medmänniskor kärlek kan innebära att lyssna på dem, dansa med dem eller visa dem förståelse – fast också att tillfredsställa deras sexuella behov, om detta behövs för att övertyga dem om Guds kärlek.

Wallis anser att kvinnorna i Guds barn inte hänger sig åt otyglad promiskuitet. Varje kvinna där är beredd att "offra" sig själv, om det behövs, för de sexuella behoven hos en som kan tänkas bli omvänd. Dessa kvinnor vill framför allt i sitt liv tjäna Gud. Endast när de känner att deras kärlek och Guds kärlek till förlorades själar inte kan visas på annat sätt, eller när de känner att Guds plan fordrar det, kan Guds barn ge sexuell tillfredsställelse åt dem som de kommer i kontakt med.

Sex är bara ett av flera tänkbara beten, när man fiskar själar! slutar professor Wallis. SM

En korskorrespondens om kärlek, död och återseende

Undersökningen av de s k korskorrespondenserna är antagligen den mest exklusiva väg som forskningens slagit in på för att utröna om det finns bevis, eller åtminstone sannolikhet, för fortsatt individuell tillvaro efter döden.

Korskorrespondenserna kan schematiskt sammanfattas som följande. Ett antal skrivmedier (som producerar automatisk skrift) mottar budskap från "andra sidan". Budskapen har formen av fragmentariska citat och notiser med litterär, historisk och personlig bakgrund. Brottstyckena är obegripliga i sig själva, ungefär som elementen i ett chifferbudskap. De ligger dessutom i mera komplicerade fall inbäddade i ett mycket omfattande och svårtillgängligt material. Först då den sammanbindande länken påträffas, visar en ingående granskning att de kompletterar varandra och kretsar kring ett gemensamt tema.

Samhörigheten mellan budskapen, som ofta uttrycks på ett subtilt sätt, upptäcktes i början av 1900-talet av två prominenta forskare inom engelska Society for Psychical Research, Miss Alice Johnson och Mr Piddington, då de ord för ord granskade material som olika intresserade automatister under årens lopp insänt till Sällskapet för arkivering och närmare granskning.

Automatisterna själva hade från början ingen aning om den roll de spelade som förmedlare av dessa skickligt uttänkta och regisserade diktat.

Många korskorrespondenser har ett innehåll som är av personlig, intimt privat karaktär. Därför har de undanhållits offentligheten och inte kunnat utnyttjas i diskussionen om meddelandenas paranormala betydelse och ursprung.

Till de hemlighållna fallen har länge hört The Palm Sunday Case, som först 1960, när alla berörda per-

soner var döda, publicerades i SPR:s Proceedings (vol. 52, del 189) i en av Jean Balfour redigerad framställning.

"Nytt ljus över en gammal kärlekshistoria" lyder underrubriken på den 189 sidor starka avhandlingen i Proceedings. Temat är en romans mellan den blivande konservativa statsmannen Arthur James Balfour, som i närmare femtio år skulle komma att inta en nyckelposition i sitt lands politik och 1892–1895 var Storbritanniens premiärminister, och den unga Mary Catherine Lyttelton, som han 1871 träffade vid en familjetillställning i William Gladstones hem.

Det har sagts om Mary Lyttelton att hon med sin musikalitet (hon var skicklig pianist) och sin förmåga att sprida ljus omkring sig hade lätt att göra sig omtyckt och finna vänner. I hennes yttre framtoning var det vackra rika håret särskilt påfallande. Även den då 23-åriga Arthur Balfour föll för hennes charm, och det råder inget tvivel om att hans böjelse fann gensvar hos den unga damen. Med den tidens etikettsregler var steget mellan förälskelse och frieri ganska långt, i detta fall ovanligt långt, ty först 1875 fann han tiden vara inne att tala i så klara ordalag att hon (enligt vad han försäkrar) måste förstå allvaret av hans känslor, medan han reserverade frieriet till ett kommande möte. Det mötet blev aldrig av. Ödet hade bestämt annorlunda. Mary Lyttelton insjuknade i tyfus och avled på påsken 1875, 24 år gammal.

Det var ett fruktansvärt slag för hennes tillbedjare. Den bortgångnas syster, Lavinia, maka till en av hans vänner, Edward Talbot, senare biskop av Winchester, berättar i en dagbok att Arthur Balfour någon dag efter dödsfallet besökte henne, uppriven och förstörd, medförande en smaragdring som han fått efter

sin mor. Han ville att ringen skulle sättas på den dödas finger och följa henne i graven. Vid ett senare tillfälle visade Lavinia honom en hårlock eller fläta av den dödas hår, som klippts av under sjukdomen. Han lät då för hårlocken beställa ett silverskrin, fodrat med purpurfärgad sammet och med ingraverade vårblommor. Skrinet bevarades i hemlighet som en relik i den Talbotska familjen. Varje år så länge det var möjligt för honom tillbragte han på påsken hos makarna Talbot i tillbakadragenhet och meditation.

Dessa händelser utgör bakgrunden till påsken 1901 och trettio år framåt i tiden eko i meddelanden från fyra automatister, alla kända i psykisk forsknings annaler: Mrs Margaret Verrall, lekturer i klassiska språk i Cambridge, och hennes dotter Helen Verrall (gift Salter), båda även kända som kritiska granskare av skriftstyckena. Vidare Mrs Holland, pseudonym för Mrs Alice Fleming, gift med en brittisk officer i Indien och syster till Rudyard Kipling. Av särskild betydelse för just denna korskorrespondens är Mrs Willett, pseudonym för Mrs Winifred Margaret Coombe-Tenant. Hennes karriär som skrivmedium började sedan hennes dotter Daphne avlidit 1908 vid knappt ett och ett halvt års ålder.

Bland dem som ägnade sig åt att tyda budskapen intar Gerald William Balfour, en yngre bror till Arthur Balfour, en framträdande plats. Sina intryck av Mrs Willett samlade han i en lysande avhandling med titeln A Study of the Psychological Aspects of Mrs Willetts Mediumship, tryckt i SPR:s Proceedings vol 43. Sedan 1902 bodde han på Fishers Hill, Woking, där han på äldre dagar nästan uteslutande ägnade sig åt psykisk forskning. Förenade med honom i gemensamma intel-

lektuella intressen och strävanden tillbragte även hans syster, den högtintelligenta Mrs E. M. Sidgwick, och hans vän J.G. Paddington sina sista levnadsår på Fishers Hill.

Som kommunikatorer genom skrivmedierna (d v s meddelare från en förment hinsides tillvaro) dominerar Mary (May) Lyttelton och Francis (Frank) Maitland Balfour, en bror till de redan nämnda Arthur och Gerald, medan Henry Sidgwick, Frederic Myers och Edmund Gurney spelar rollen av erfarna medhjälpare och rådgivare från "andra sidan". Frank Balfour omkom vid en bergbestigning i Schweiz 1882 vid 31 års ålder men hade redan då förvärvat stort vetenskapligt anseende som nydanare på embryologiens och den komparativa anatomiens område.

Mary Lyttelton (i det följande benämnd M.L.) karakteriseras i budskapen med epitet som t ex "the blossom of the May" (hon kallades familjärt May och var född i månaden med samma namn), "the Palm Maiden", "the Blessed Damsel".*) Det senare är titeln på en dikt av Dante Gabriel Rossetti, för övrigt en av hans skönaste. Den skildrar en ung flicka stående vid himlens portar. Hon längtar efter att återförenas med sin älskade som fortfarande dväljes på det jordiska planet, och hennes blickar spanar forskande mot jorden. Detta är i poetisk omskrivning M. L:s situation. De i hennes namn lämnade budskapen från "andra sidan" appellerar i främsta rummet till Arthur Balfour och vill vara en erinran till honom om hennes aldrig av döden avbrutna tillgivenhet och kärlek.

Arthur Balfour (A.B. i det följande) apostroferas i budskapen ofta som "a faithful knight" eller en pilgrim. Några av referenserna hänger samman med den gamla sagokretsen kring kung Arthur som via Tennysons diktsvit Idylls of the King införlivats med de mediala texterna. Där finner man to m namnet på kung Arthurs svärd, Excalibur, korrekt återgivet.

Ett palmträd ingår som en detalj i familjen Balfours vapensköld. Teckningen av ett svärd och en palm förekommer ofta i budskapen som därigenom markeras som samhöriga och åsyftande en och samma person, d v s A.B. Andra samman-

*) The Blessed Damsel måste vid övers. till svenska omskrivas på något sätt. Blessed betyder här närmast lycklig; Damsel = ung dam, flicka.

Mary Catherine Lyttelton – död 1875.

bindande allusioner ligger förborgade i orden "cockleshells or scallop shells", d v s musselskal vilka ingår som detaljer i familjen Lytteltons vapen och dessutom bars av pilgrimer till det Heliga landet, kanske som tiggarskålar. De brukade också ta palmkvistar med sig hem. När de spridda elementen passas samman blir det alltså en mycket fast sammanfogad enhet.

Anspelningarna på personer och händelser är genomgående så träffande att man häpnar och har svårt att under läsningen alltid ha i minnet att automatisterna inte kände till de verkliga händelserna ens i stora drag och ännu mindre de perifera fakta som då och då skymtar i sammanhanget.

Här följer nu några få betecknande exempel.

Det finns i Jean Balfours avhandling i Proceedings ett fotografi av M.L. där hon går uppför en trappa

med ett ljus och en ljusstake i handen. Denna detalj (ljuset och ljusstaken) upprepas ständigt i budskapen med åtföljande teckningar som hos samtliga automatister visar påfallande likhet med originalet.

Bland de vårblommor som var ingraverade på skrinet med hårlocken finns också vintergröna (periwinkles) vilket uttryckligen omtalas i ett budskap genom Helen Verrall: "The blue flowers were periwinkles." (s. 227). I några på skrinets lock ingraverade rader ur Pauli första brev till korintierna (kap 15:23) heter det: "Ty detta förgångliga måste ikläda sig oförgänglighet, och detta dödliga ikläda sig odödlighet." En verbalt tydlig efterklang härav finner man i ett av Mrs Verralls budskap: "It means that there and thus does this mortal put on immortality" (s. 242). Samma automatist skrev så tidigt som 1902:

"Kunglig purpur i doftande siden. Det är något med omsorg undanlagt som en gång blev buret... du såg det aldrig men Arthur vet vad jag menar. Han såg det buret" (175).

Då dessa budskap genom automatisk skrift kom till, var det omöjligt för uttolkarna att ha någon som helst kunskap om vad som åsyftades.

Ytterligare ett par budskap kan med fördel begrundas.

I januari 1905 skrev Mrs Verrall automatiskt: "Låt mig säga detta - smaragd och onyx - nej, en smaragdring menas" (s. 176/77). H. Verrall skrev 1907: "En cirkel av gröna stenar - smaragder" (s. 195). Ingen av dem hade en aning om vad som låg bakom - att det var en återklang av A. B:s desperata avskedshälsning till Marv Lyttelton.

Lika litet förstod Mrs Holland att i begripligt sammanhang placera namnet "Mary L." som förekom i ett av hennes budskap i april 1907. Hon bodde mestadels i Indien. Likväl förekommer hos henne samma symboler som hos de övriga: ljuset, pilgrimen, majblomman, ringen o s v. I ett av hennes budskap finns en tydlig anspelning på Francis Balfours död i Alperna.

Naturligtvis är det omöjligt att här ge en bild av det subtila nätverket av associationer i budskapen med förankring i antik mytologi och klassisk litteratur m m. Hit hör sagan om Berenike som offrade sitt hår åt gudarna för sin makes lyckosamma hemfärd från ett krigståg i Asien. Sagan berättar att gudarna bortförde håret från templet och satte det som en stjärnbild på himlen. Det är inte svårt att härifrån finna associativa trådar till M.L., men då Berenikemyten byggs in i ett helt system av anspelningar i olika riktningar blir det hela mindre klart och lätthanterligt.

Detsamma gäller berättelsen om Ariadne som hjälpte Theseus att medelst en ledtråd hitta ut ur labyrinten på Kreta sedan han dräpt viddundret Minotauros. Hon fick sedan av Dionysos en lysande krona som Zeus satte upp på himlafästet.

Ett annat betydelsefullt ledmotiv har sin utgångspunkt i den grekiska bokstaven Sigma = S. Bokstaven skrevs ursprungligen med fyra staplar, ungefär som ett M, och för då tanken till första bokstaven i M. L:s förnamn. Senare ändrades Sigma-tecknet och utstyrdes med allihanda sirliga båglinjer och snirk-lar, och varhelst det uppträder kan man vara säker på att det är en hänsyftning på M. L:s hår i silver-asken eller på henne själv. Man

finner också i texterna uttryck som "the curly form of Sigma" och "it curls round the fingers".

Efter en rad överväganden kom uttolkarna fram till bl a följande: att Berenikes hår står för hårlocken i silverskrinet, att Ariadnes krona har intimt samband med The Blessed Damozel och därmed även med M.L., att Ariadnes ledtråd i vissa sammanhang symboliserar både Sigma i dess fantasifulla vågiga form och det hopp som ledde pilgrimen (d v s A.B.) genom åren.

Egendomligt nog förekommer alla dessa fantasysymboler hos *samtliga* automatister och alltid i klart adekvata sammanhang. Regin verkar att vara ytterst metodisk.

Budskapen fortsatte att strömma in till de energiska uttolkarna på Fishers Hill, men det visade sig svårt att konstruera en sammanhängande bild av de isolerade detaljerna, då ju bakgrunden låg i mörker. Först 1912 började läget klarna genom Mrs Willetts insatser.

Hur hon kom in i sammanhanget är en historia för sig som exemplifierar den oförklarliga dirigering som är en så vanlig företeelse i korskorrespondenserna. Det gick så till att "Gurney" gav sig till känna i hennes meddelanden och envist yrkade på att hon skulle anmoda Gerald Balfour att ha seanser med henne i egenskap av observatör och protokollförare. Man kan förstå att det var först efter lång tvekan som hon lät förmå sig att ta kontakt med en för henne alldeles okänd person i ett så underligt ärende. Den första seansen ägde rum den 4 juni 1911 och följdes av en lång rad andra under årens lopp. De på den vägen erhållna upplysningarna lät granskarna inse att budskapen hade ett bestämt syfte som det blott gällde att riktigt fatta. "Se tillbaka", säger M.L. genom Mrs Willett. "Långt tillbaka kom jag. Sedan många år har jag klappat på denna dörr. Skall jag aldrig nå honom?"

Då uttolkarna under inflytande av Mrs Willetts budskap på nytt granskade sitt material, fann de att den verkliga meningen i många av de automatiskt skrivna texterna var att finna i en svärmisk romans mellan A.B och den vid unga år borttryckta Palm Maiden. Då de omtalade detta för Mrs Verrall ställde hon sig undrande, enligt Mrs Sidgwick trodde hon inte på det. Så väl hade den hemligheten bevarats.

Den verkligt klagörande vändpunkten kom först vid en Willett-seans den 19 juni 1916, där A.B. var närvarande och där för honom

oförgätliga minnen på nytt aktualiserades. Då han önskade veta om M.L. lämnat något speciellt budskap till honom, blev svaret: "Om Gud vill, skall jag älska dig mera efter döden. Härlocken – Berenike – Symbolen – men bakom låg det klappande mänskliga hjärtat med all sin trofasthet och kärlek och passionerade förlitan på den trofaste riddaren." I ett annat uttalande, illustrerat av en ljusstake med ett tätt ljus och två Sigma-tecken, heter det: "Bäraren av detta är här och försöker framföra en hälsning." Och så ännu ett uttalande som rymmer både ett råd och en hälsning: "Gå tillbaka till Berenike. Härlocken det är förbindelselänken... Alla de klassiska anspelingarna ligger kringströdda och döljer en verklighet som berör the Blessed Damoazel – är det klart?"

Kanske var det under det emotionella trycket av denna seans som A.B. i ett samtal efteråt omtalade för sin bror episoden med hårlocken, som Lavinia visat honom, och silverskrinet som han låtit beställa mer än 40 år tidigare. Vid en förnyad genomgång av alla automatisternas texter visade det sig inte svårt att få dessa avslöjanden bekräftade, om det nu behövdes någon ytterligare bekräftelse. Dimmorna kring denna gåtfulla punkt som berett uttolkarna så mycket huvudbry hade därmed slutgiltigt skingrats.

Det kan förefalla egendomligt att kommunikatorerna så länge insvepte sina förehavanden i en slöja av hemlighetsfullhet, men det är fullt begripligt om man besinnar att de ville ge bevis för sin identitet genom anspelningar på förhållanden som var okända för automatisterna. De handlade därvid, vill det synas, enligt en bestämd plan som gick ut på att låta automatisterna samla in så stor mängd material som möjligt utan att förstå betydelsen av de spridda upplysningarna. Denna plan skulle gå om intet om den avslöjades för tidigt, d v s innan tillräckligt material samlats som visade kommunikatorernas kunskaper om för länge sedan inträffade händelser som blott få levande människor kände till och bevarade som dyrbara minnen.

Härtill kommer en annan synpunkt. Redan under sin livstid hade Frederic Myers framkastat tanken att om en hel grupp av meddelare gjorde en samfällid ansträngning att inom samma tidsram och genom olika medier ådagalägga sin fortsatta tillvaro efter döden, måste de samlade indicierna verka mera

övertygande än enstaka individuella ansträngningar kunde förväntas göra.

Så kommer vi till epilogen för detta märkliga psykiska skeende.

Tidigt 1926 drabbades Arthur Balfour av lunginflammation och hans hälsa var sedan dess vacklande. Han lämnade sitt residens i Skottland och slog sig 1929 ner hos sin bror på Fishers Hill. Hösten samma år kom Mrs Willet dit på besök. I denna psykiskt stimulerande miljö upplevde hon spontant vid tre

Hon vill att du skall veta att hon är absolut levande, och sig själv och oförändrad." – Till samma seans hör de enkla patetiska orden: "Säg honom att han ger mig glädje."

Säkert är att denna korrespondens med en förment hinsides värld fyllde A.B. med outsäglig frid, harmoni och förtröstan.

Några månader efter dessa seanser, som ägde rum den 16 och 18 oktober 1929, träffades Arthur Balfour av ett slaganfall och avled den 19 mars 1930, 82 år gammal.

Vi har sett att en överflödande rikedom på fakta, okända för automatisterna men ständigt selektivt anslutna till verklighetens händelser, lyfts upp i ljuset – varifrån? på vad sätt?

Där kommer vår kunskap till korta om vi inte vill hemfalla åt spetsfundigheter och meningslöst bollande med ord. Det gåtfulla samspelet mellan automatisterna som pågick i åratals i alltmer komplicerade former, ställer oss inför problem som ingen hittills framlagd teori kan bemästra. Detsamma gäller för övrigt alla korskorrespondenser av komplex typ. Där ligger parapsykologiens djupaste gåta förborgad.

Anm. Birger Qvarnström har under en följd av år ägnat den parapsykologiska litteraturen ett ingående studium. Han är författare till en stor bok, *Parapsykologi*, som 1959 utkom på Natur och Kultur. Den har även översatts till danska (Strubes).

Hjärnans uppgift

Det är tänkbart att allomfattande ESP är en naturlig egenskap hos medvetande, men *begränsas* av hjärnans konstruktion. Varje människa är i så fall potentiellt medveten om allting i sin omgivning och även om alla förflutna händelser i sitt liv.

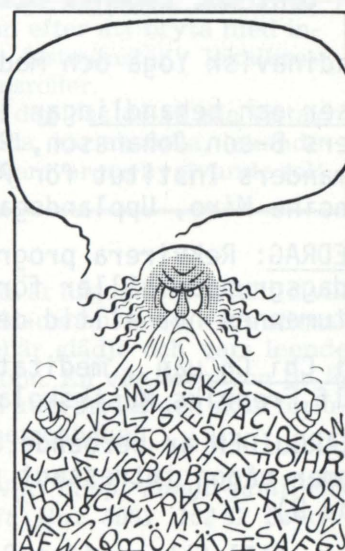
Den franske filosofen Henri Bergson tänkte sig att hjärnans uppgift är att sortera bort det mesta av informationsflödet, som omger oss, eftersom vi annars skulle översvämmas av intryck. Hjärnan, trodde han, undanhåller oss alla informationer utom de som är relevanta med tanke på våra behov.

Hjärnan skulle enligt denna teori inte vara ett organ som skapar medvetande, utan tvärtom begränsa en allomfattande medvetenhet.

"Medvetandesubstansen" har – kan man tänka sig – egenskaperna allmakt och allvetenhet. Men instängd inom hjärnans ramar äger den endast en liten gnista därav. Hos s k medier är andens fängelse delvis genombrutet, vilket ger dessa människor möjlighet att mer eller mindre tillfälligt vinna kunskap om sådana realiteter som hjärnan normalt stänger ute.

★

Profeten

Av Sven Rosén

Sökarguiden

Är Jorden Ihålig?

Det ryktas att jorden är ihålig och att tefaten har sina baser inne i jorden! Ända sedan admiral Richard E. Byrd sägs ha flugit in i innandömet och där funnit en Shangrilaliknande tillvaro har buden varit många om hur jorden ser ut under oss. SÖKARGUIDEN publicerar en karta för dig som vill undersöka lite mer på egen hand.

Nu är det åter höst och kursdags! Några tips för dig som vill hänga med på vad som händer på den andliga fronten:

INCAL-Bladet, Fack 43, 104 30 Stockholm informerar från ett 25-tal olika föreningar och sammanslutningar.

APERION-Institutet, Drottninggatan 102, 111 60 Stockholm är ett institut som förmedlar och organiserar kurser, workshops, seminarier, utbildning m m i naturlig medicin, holistisk hälsovård, humanistisk psykologi och terapi, personlig växt och annat helande. Utförlig information får du kontinuerligt om du beställer Apeirons Nyhetsbrev.

Kurser i astrologi, meditation och yoga: Bästa stället för information är på anslagstavlan i Vattumannens Bokhandel på Drottninggatan 83, Stockholm.

Bert Yoga Jonson, Bergsundsstrand 3, 117 38 Stockholm tel: 08-68 84 89

YOGA-Centrum, Eugenia Basilewsky, tel: 08-27 41 22

Skandinavisk Yoga och Meditationsskola, Dalagatan 32, 113 24 Stockholm, tel: 08-33 92 65

Kurser och behandlingar i polaritetsterapi:

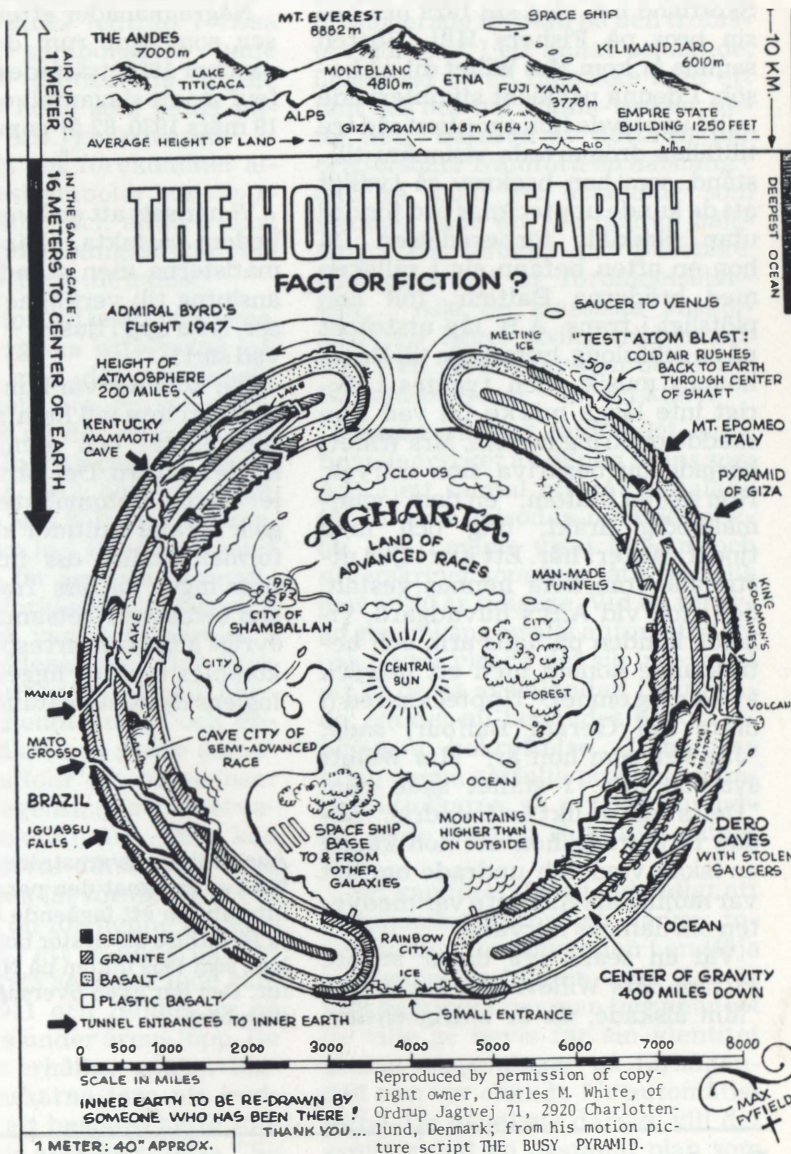
Anders B-son Johansson, Polarity Center, Invernessvägen 9, 182 76 Stocksund, 08-85 59 28
Hermanders Institut för Polaritetsterapi och Yoga, 08-760 10 52
Francine Miro, Upplandsgatan 17, 113 60 Stockholm, 08-31 02 88

FÖREDRAG: Rekvirera program från Klubb Kamelen, Själagårdsgatan 17, 111 31 Stockholm
Måndagsgruppen håller föredrag varje måndag i Medborgarhuset, sal 13, kl. 19.30.
Vattumannen har alltid deras program.

T'ai Chi Ch'uan, meditation i rörelse, kinesisk skuggboxning, hålls även under hösten i **Adolf Fredriks Musikskola**, torsdagar kl. 20.00, Ledare: William S. Dockens III

SÖKARGUIDEN är beroende av DIG! Sänd in information om din förening eller om du vet att det kommer någon intressant person eller grupp på besök till Sverige. (Nästa Sökarguide kommer i nr 9)

Skriv till Sökarguiden/Per Sellmann, Drottninggatan 85, 2tr, 111 60 Stockholm

Är verkligheten en illusion?

Den indiske religionsfilosofen Radhakrishnan skrev: "Den objektiva världen existerar. Den är ingen illusion. Men den är inte den yttersta verkligheten, utan en form, ett uttryck för det yttersta. Att betrakta världen som den yttersta verkligheten är en felaktig föreställning."

Världen av ting, som vi uppfattar med våra sinnen – skogar, berg, hav, jord etc – är verklig för oss precis så som vi uppfattar den. Men det finns mer än det vi kan vorsebli. Ty våra sinnen ger oss endast ett begränsat utsnitt av all realitet, uppfattat i den "vinkel" som våra sinnen bestämmer.

Det andra som finns, utanför vårt förstånds räckvidd, är säkerligen mycket annorlunda i jämförelse med den verklighet vi är vana vid, och med andra "naturlagar".

Gud, om någon, vet hur där ser ut.

En vän

En vän är någon som tillhör dig, som vet att du är intresserad av honom och som gläder sig över ett samtal med dig, som ler emot dig. En vän är en person som accepterar dig så som du är. En vän är någon som tycker om dig vad du än må göra. En som berömmar dig när du har gjort någonting gott och som är tillräckligt modig att kritisera dig när du gör någonting fel, ty han älskar dig.

En vän är någon som du alltid kan räkna med, någon som du alltid vet står vid din sida och som du kan tillkalla dag som natt. En vän är som en skuldra du kan luta dig mot, när du behöver stöd. Någon som upplyfter dig och ger dig nytt hopp. En vän är någon som finns till hands när du som mest behöver honom.

En vän är någon med vilken du kan vara den du är. Hos honom kan du känna dig trygg, du kan fritt yttra och dela dina innersta tankar och känslor med honom.

Han känner dina förmågor och gläder sig över dem och likaså känner han dina begränsningar och accepterar dem. En vän är någon som skrattar med dig och som hjälper dig att kunna skratta åt dig själv när du har gjort någonting galet.

En vän är som ditt andra jag, ty när du har delat med dig av ditt inre

Per Ragnar:

Reflexioner

– Ah, den goda solen... jag vill bada mej i solsken, tvätta mej i ljus efter all denna mörka smuts...

Så lyder en replik i Strindbergs Påsk.

Den meningen tycks födas i varje svenskt hjärta så här års. När jag skriver detta visar almanackan på medio av maj. Jag sitter i Vitabergsparken på Söder i Stockholm. Det är lördag och folk strömmar in i parken från alla håll. Det är människor i alla åldrar, barn och gamla, ungdomar och medelålders. Våra kroppar och sinnen ropar efter Livgivarn, som bryner våra vita vinterskinn och lättar upp dystra sinnen.

Denna veckända pågår Söderfestivalen.

På Nytorget har man spikat upp en scen. Där spelas barnteater. Där dansas det. Där åker ungdomskollet skateboard. I ett hörn står fria talaresh tribun. En kille

kompar sej själv på gitarr. Från uppbyggnaden improviserar han en låt mot byggherrarna, som river de gamla kåkarna istället för att med varsamma händer rusta upp den kulturmiljö som finns. Han stönar ut sin vrede mot dessa penningspekulerare, som gör om lägenheterna för dem som har stora penningar i fickan, vita slantar ibland, icke sällan svarta pengar.

Ett gäng spelar folkmusik. Runt det står par i Majongkläder och nynnär med. De som får lust att spela själva kan gå till ett stånd där det finns olika instrument att hyra.

Man har byggt upp andra små stånd. Där kan köpas begagnade kläder. Eller hem- och handgjorda smycken. En kille säljer vegetariskt godis, fikonbullar, dadel-snask. En annan säljer hembakade bullar och en varm grött. Äppeljuice finns att köpa.

Framför Malongen, huset med konstnärsateljéer, finns ännu en scen. Igårkväll framträdde där en teatergrupp. Den ledde publiken i olika kontaktövningar.

– Rör vid varandra! Våga se din granne i ögonen! Gör rörelser som i vanliga fall känns löjliga! Sätt ändorna mot varann i grupper om fem. Kör pannorna mot varann, i grupper om sju!

Idag vråker en popgrupp en massa decibell över nejden. – Det här var en låt mot avgaser, annonserar sångaren. Barn och ansiktsmålade vuxna hoppar runt i olika rytmer. Några är påtända, ölburkar syns lite varstans. De flesta är nyktra.

Detta är en av den Ljusa Impulsens första, trevande manifestationer. Här finns vilja till gemenskap. Här finns frön av morgondagens kultur. Här längtar man efter att bryta med invanda festmönster, lokalkrav och könsroller.

Tänk den dag då vi alla vistas avspända, kärleksfulla, lekande under Samvarons livgivande sol!

blir han som en del av dig själv och du återspeglas i hans ögon.

En vän är någon som är förbunden med ditt liv, med band som är starkare än blod. En vän är någon vars glädje ger upphov till din glädje och vars bekymmer blir dina bekymmer. En vän är någon som du alltid har i ditt hjärta, som står dig nära oberoende av tid och rum.

En vän är någon som du alltid vill vara tillsammans med, vars närvaro innebär glädje och vars leende inspiration. En vän är någon du är ett med utan att för den skull förlora din personlighet.

(Från Nytt hopp, Tongil-familjens tidskrift, Box 5063, 102 42 Stockholm.)

Bardo Thödol – min favoritbok

"Karma innebär, enligt österländsk uppfattning, ett slags psykisk ärftlighetsteori, som bygger på reinkarnationshypotesen, som i sin tur ytterst är en hypotes om själens supratemporalitet."

C.G.Jung

Den bok som jag vill beteckna som min favoritbok stötte jag på hösten 1953 när jag tittade i bokhyllorna på galleriet till Sigtunastiftelsens bibliotek. Stiftelsen, framsprungen ur ungkyrkorörelsen, driver nämligen inte bara folkhögskola och läroverk, den har också ett imponerande bibliotek, som byggts upp av den för sin uppgift av Försynen skräddarsyde Eric Lilliehöök, om man så får säga. Dessutom finns ett klipparkiv. Tonvikten i detta bibliotek har lagts på religion, främst, men icke allenast, den kristna läran.

Den bok jag hittade bland religionsurkunderna på galleriet var på tyska, ett språk som jag aldrig varit något vidare stark i. Det blev därför en ytterst ytlig skumning när jag första gången stötte på *Bardo Thödol*, som vi brukar kalla *Den tibetanska dödsboken*.

Det dröjde emellertid många år efter det där första mötet med *Bardo Thödol* innan jag åter stötte på boken. Denna gång på engelska. Och sedan 1974 finns den också på svenska (Berghs förlag).

Bardo Thödol tillhör en grupp av böcker som det finns motsvarigheter till inom olika kulturområden i tid och rum. Vi har t ex *Den egyptiska dödsboken*, hinduernas *Garuda Purana*, latinets *De Arte Moriende*, Swedenborgs *De coelo et de inferno* och många andra handledningar i konsten att dö.

Det finns mycket som tyder på att enskilda individer tänker mycket mera på döden än de talar om den. Inte minst i vår kulturkrets har döden under välfärdssamhällets framväxt alltmer kommit att bli ett mer eller mindre tabubelagt ämne. Minskande barndödlighet och förlängd livslängd kan ha varit bidragande orsaker. Det var förr i tiden vanligt i Sverige både att ställa upp

avlidna kungar på lit de parade och att ha kistlocket öppet bland folk till allmän beskådan. I dagens Sverige visas varken döda kungar eller vanliga dödliga offentligt. Visningar sker för de närmaste anhöriga i för ändamålet avsedda visningsrum. Den här avvisande attityden till döden som företeelse har skett samtidigt som en uppmjukning av de strikta föreskrifterna för sorgklädsel har lättats upp och på senare år har vi i Sverige fått en omsvängning när det gäller attityden till döden.

Det är framför allt två saker som man då bör lägga märke till. Den ena är intresset för den döendes situation inför döden. Den andra är den våg av vittnesmål från människor som varit kliniskt döda, men som återvänt till livet. Båda dessa debatter har stärkt dödens givna ställning i vårt samhälle. Döden ställs inte längre på undantag.

Inställningen till döden skiljer sig bland hinduer och buddhister med reinkarnationstro avsevärt från attityden hos oss. *Bardo Thödol* är också anpassad till de förhållanden som har rätt och råder inom den lamaistiska buddhismen och är därför endast delvis användbar i föreliggande form som ett kompendium för en svensk. Den översättning av lama Kazi Dawa-Samdups engelska översättning av *Bardo Thödol* som Roland Adlerberth gjort till svenska är en mycket exakt återgivning av den engelska förebilden. Jag ska återkomma till det.

Vad är det som gör dödsboken så unik? Kanske är det helt enkelt det faktum att den utgör en beskrivning av hur man inom den tibetanska lamaismen tänker sig själavandringen från dödsögonblicket till återfödelsens ögonblick. Man kan beskriva denna period som en tunnel placerad mellan död och

återfödelse, en tunnel som ligger vid sidan om tiden. I sin berömda psykologiska kommentar, som också finns med i den svenska utgåvan, talar C.G. Jung om "själens supratemporalitet", om "själens förmåga att träda utanför tiden – ett fenomen som i Österlandet betraktas som ett självklart faktum".

Detta kan verka ointressant, men hela denna föreställningsvärld som präglar *Bardo Thödol* har på ett överraskande sätt fått förnyad aktualitet i en parallell på det kosmiska kunskapsplanet. Världsalltet, enligt de teorier som i dag omhuldas av progressiva forskare, är genomdraget av tunnlar i vilka våra vanliga tids- och rumsbegrepp ställs på huvudet. Infarterna till dessa tunnlar, som är en sorts genvägar genom världsalltet, är de så kallade svarta hålen, som slukar allt som kommer i deras väg, medan utloppen skulle vara så kallade vita hål. Enligt denna nya världsbild, som vuxit fram, kan materia förflyttas utan tidsutdräkt (s k teleportation) från ett ställe i världsalltet till ett annat, som ligger miljontals ljusår längre bort, genom dessa tunnlar av tidlöshet.

Det är mycket märkligt att denna moderna världsbild så helt överensstämmer med den bild av reinkarnationens mekanism som ges i *Bardo Thödol*. Dödsögonblicket i dödsboken motsvaras i den nya världsbilden av de svarta hålen. De utanför tiden liggande delavsnitten i själens färd mot återfödelsen motsvaras av de krökta rymdtunnlarna, som tidlöst kurvar sig genom världsalltet till sina utsläpp, de vita hålen, som i dödsboken motsvaras av porten till ett nytt liv, kvinnans vagina.

Denna överensstämmelse mellan dödsbokens lära om bardo-tillstånd

den (bardona kan sägas vara de olika tunnelavsnitten som färden från dödsögonblicket till återfödelsen indelas i) och den moderna vetenskapens överväldigande föreställningar om världsalltets struktur, är enligt min högst personliga uppfattning det mest spännande sammanträffandet i den jämförande metodikens historia. Sammanträffandet som sådant förefaller så meningsfullt att det är svårt att sätta upp det på slumpens konto. Det känns snarare som om vi här stod inför en synkronisitet av det slag som Jung själv tänkte sig i andra sammanhang.

Tänk själv! Varför skulle reinkarnationens mekanismer, som de kommer till uttryck hos en grupp lamaitiska buddhister med bön-kultens traditioner som klangbotten, stå i överensstämmelse på punkt efter punkt med en världsbild som hos oss i väst sammanfattats så pass sent som under åren 1970–1977? Är detta sammanträffande verkligen ett utslag av slumpens skördar?

Bardo Thödol har helt visst ett egenvärde. Jag har alltid haft stort utbyte av att läsa boken och återkommer ständigt till den. Men jag måste medge att bokens betydelse i mina ögon har stärkts i skenet av den nya utvecklingen på det kosmiska kunskapsplanet. Det förefaller mig som om lamaisterna på ett avgörande sätt lyckats föregripa den moderna vetenskapen, fast på ett något annorlunda plan. Det är den andliga sidan av tillvaron, den själsliga aspekten knuten till individen, som präglar reinkarnationens mekanismer i dödsboken. Det är den materiella sidan av tillvaron, den kroppsliga aspekten knuten till kosmos, om man så får säga, som präglar världsalltets mekanismer, enligt de nya lärornas teorier.

Av denna anledning finner jag att *Bardo Thödol* har ett större värde i dag än för tio år sedan. Den är därför ingen bättre hjälpreda för oss som lever eller en bättre handledning när vi ska dö än den var tidigare. Men det borde nu vara lättare för oss att ana dess relevans i tillvaron.

Vad vi däremot skulle behöva nu, sedan Roland Adlerberth förtjänstfullt gjort den grundläggande insatsen genom att överflytta lama Kazi Dawa-Samdups och W.Y. Evantz-Wentz' dödsbokspaket till svenska, är en dödsbok på vardags-svenska för dagligt bruk, som mindre tar fasta på den tibetanska föreställningsvärlden och mera på vår egen.

En sådan dödsbok för vardagsbruk kräver emellertid en tolkning, anpassad till våra förhållanden, av hela den mytologiska föreställningsvärld som präglar *Bardo Thödol*. Eftersom denna föreställningsvärld, enligt buddhismens egna uppfattningar, endast är ett sken, kan den naturligtvis ersättas av en motsvarighet som präglas av lokala föreställningar. Det är ingen lätt uppgift och torde i svårighetsgrad ligga väldigt nära Åke Ohlmarks enligt min mening lyckade försök, att överflytta den svårgripbara isländska skaldediktningen till svenska.

Känslan att Kazi Dawa-Samdups och W.Y. Evans-Wentz' arbete är svårtillgängligt för västerländskt hemmabruk har Franceska Free-

mantle och Chögyam Trungpa tagit fasta på. De har försökt att ge den engelskspråkiga världen en mer lättillgänglig version av *Den tibetanska dödsboken*. En sådan kommer säkert med tiden också på svenska. Till dess får vi hålla till godo med den lärdare versionen, som dock tycks ha hävdat sig ganska bra i dessa tider, då det lättlästa och lättsmälta säljer bäst i bokklubbarna. *Den tibetanska dödsboken* har nämligen vederfarits den äran att bli tryckt i en andra upplaga.

Anm. Bertil Falk är nattreporter på Kvällsposten i Malmö och har som författare gett ut böckerna *Atlantis* och *Svenskarna och Bortom vår verklighet*.

HOROSKOP

Mini-horoskop 17 sv/kr
Udförligt
personligt horoskop 46 sv/kr
Progressivt årshoroskop 46 sv/kr
Astro-Bladet sendes gratis

Peter Sørensen

Havrevej 12, DK-2700 Brønshøj
Danmark

Personligt födelse-

HOROSKOP

ställes och tolkas. Mot postförskott 60:– + porto. En utförligare tolkning 100:– + porto. Rådgivning 60:– + porto. Sänd uppgift om födelsedag, klockslag och födelseort + namn & adress till
Astrolog Kaarina Lahtinen
Dämmegatan 8
252 42 Helsingborg

BUDDHASASANAFÖRLAGET
Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16:–

Buddhas tal till Kalamafolket/
Talet om rätt syn
40 sidor, ca 19:–

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15:–

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7:–

I bokhandeln eller direkt från förlaget

PERSONLIGA HOROSKOP

Karaktärshoroskop, partnerskapshoroskop och svar på direkta frågor göres och sändes mot postförskott. Inga förutsägelser göres men råd gives gärna om bästa tiden för att handla så att bästa resultat uppnås. Alla horoskop kostar minst 100:–, karaktärshoroskopen kan fås för 100:–, 150:– eller 200:– beroende på önskad utförlighet. Ange dag, månad, år för födelsen och om möjligt även klockslag och plats. Många nöjda kunder. Porto tillkommer.

KENTH SKOGLUND

BOX 2018, 824 02 HUDIKSVALL, TEL 0650/163 89

Några ord från en vän

Har läst nr 5 av din alltid lika utmärkta tidning SÖKAREN och är som alltid full av beundran för din förmåga att producera den, troget månad efter månad, år efter år. Du inte bara publicerar intressanta artiklar – du håller dessutom en sällsynt ren layout och en i övrigt så hög klass att din tidning skiljer sig från andra tidningar inom parapsykologins och ockultismens fält som Sirius skiljer sig från andra stjärnor i rymdens gnistrande ändlöshet. Men hur många skriver till dig och uppmuntrar dig?

Jag tvivlar på att det är så värst många. Min erfarenhet säger mig att det istället är väldigt få. Vi människor är ju sådana: När någonting på alla minsta sätt står i strid mot vad vi gillar, då gapar vi och skriker och skyr inte ens fula invektiv. Men när någonting är bra och riktigt, då tiger vi.

Jag hoppas, broder Sven, att Någon skall låta dig få ett mycket långt liv, så att vi andra kan glädjas åt att år efter år ta emot din goda tidning Sökaren. Vi behöver den. Ja, jag tror inte att jag gör mig skyldig till svulstighet om jag rentav säger: Världen behöver den. För din tidning är balanserad och måttfull och just detta behövs i en värld där så många skriker ut att "just jag vet, vet, vet". Det vimlar av sådana övertygade människor, inom religion, filosofi, politik... De är livsfarliga. De kan göra sig skyldiga till förfärande ting och ofta i namn av Gud: "Gud vill det!" Världen har upplevt fasor för sådana fanatikere skull.

Så Sven: Bli kvar hos oss och fortsätt på din linje. Det är en bra linje. Och ta ogenerat emot min hyllning till dig i det här sagda, för du är värd respekt och tacksamhet. Det vräks ut så mycken rå och elak kritik. Det anses rentav att ju giftigare kritiken är desto mer "verklig-hetssinnad", "realistisk" och "rationellt tänkande" är man. Men det är fel, alldeles fel. Att kritisera och "göra ner" är en lätt väg. Att berömma och bygga upp är en svår väg.

Min respekt till dig, broder. Bra gjort. Fortsätt.

Dénis Lindbohm

Till redaktionen, det gör alltid ett dåligt intryck, när någon blir anklagad och smutskastad offentligt. Jag menar – smutskastaren ställer sig själv i ett dåligt ljus. Ni, Herr Magnusson skriver så mycket negativt om utgivaren till UFO-information och denna tidning, att jag har beslutat att inte vidare prenumerera på Er fientligt inställda tidskrift. Ni får betrakta mitt handlingssätt som en bumerang mot Er egen orättvisa aggressivitet.

En besviken...

Vår korrespondenskurs i

PRAKTISK PSYKOLOGI

behandlar hur du utvecklar latenta förmågor, laddar ditt psykiska batteri, rensar upp bland hämmande minnen, använder den inre "datorn", autogen och sensitiv träning, ökar din prestationsförmåga och inre säkerhet m m. Kursen är vitsordad av deltagare från hela Norden. Nu 4:e upplagan. Begär gratis prospekt!

SUN LIFE AB – Tel. 08/56 77 10
Box 23028, 104 35 Stockholm 23

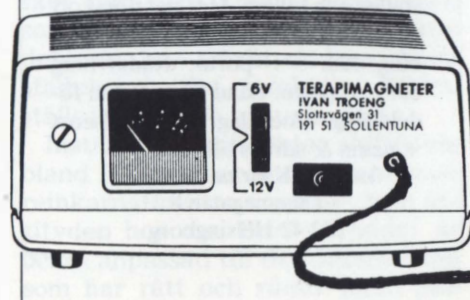
HOROSKOP

Ditt personliga födelsehoroskop handtecknas och tolkas. Uppgift om tid och plats för födelsen erfordras.

Mot postförskott.
65:- + portoutg.

Astrolog Per Dahlin
Pl. 1253, 830 43 Ås

MAGNETTERAPI – ett nytt hälsomedel

Pulsgivare
med 25 cm spole
Är den effektivaste
utrustningen för
hemmabruk
Pris komplett kr 325:-

Apparaten ansluts med stickkontakt till belysningsnätet. Den innehåller transformator och likriktare samt automatisk säkring (vissa typer en röd knapp). Spolen drivs från pulsgivaren som kan ställas på 12 eller 6 volt. Man kan själv känna efter vilken styrka man tycker känns bra.

Värdefull informationsskrift:

I skriften beskrivs kliniska försök och intressanta behandlingsresultat vid en mängd olika besvär såsom:

dåliga ryggar och leder, inflammations- och värtillstånd, nervvärk, muskelatrofi, kramper, astma m m.

Genom sin specifika förmåga att förbättra cellförsörjningen och att öka kroppsvätskornas permeabilitet har värdefull hjälp ofta nåtts genom magnetterapi vid så svåra åkommor som cancer, diabetes och MS.

Sätt in kr 10:- på mitt postgiro nr 25 20 64-1 så kommer skriften portofritt.

IVAN TROËNG Måsvägen 63, 312 00 Laholm

Kontakt

Gladlynt 69 års dam önskar kontakt med rejäl, hederlig man, sökare, gärna antroposof, ej fantast, rörlig och öppen, mångkunnig och tolerant. Själv bor jag i Roslagen, trivs, men vill ha någon att dela allt det vackra med.

Svar till "Roligare så", Sökaren f v b.

Vital, berest, pensionerad kvinna med konstnärliga och intellektuella intressen och med aptit på livet, söker manlig kamrat, 65-75 år helst bosatt i Stockholmstrakten. Sv till "Gemenskap", Sökaren f v b.

Pris för kontaktannonser: 20 öre per ord + 2:- i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 7:-. Moms inräknad.

Gåvor

Roland Eriksson, Alingsås, 90:-, Gun Hultin-Dahlerus, Stockholm, 5:-, Mats Kimler, Göteborg, 16:-, Sten Rehn, Klippan, 3:-, "Det gröna hjärtat", 50:-, Inga Johansson Pierrou, Stockholm, 10:-, V J Hautala, Malmö, 40:-, Sten Händel, Morgongåva, 27:60, Carl-Erik Landegren, Halmstad, 18:-, Roland Eriksson, Alingsås, 90:-, Statens Kulturråd, 46 000:-.

Summa 46349:60. Hjärtligt tack! SM

TIDLÖST BUDSKAP

Kahlil Gibrans *Profeten*, utgiven för första gången 1923 i USA och översatt till mer än tjugo språk, innehåller ett tidlöst budskap, sanningar, visdomsord som man hoppas alltid kommer att leva bland människor. Den finns nu tillgänglig i en liten vacker utgåva på svenska tack vare Proprius förlag och översättarna EACG Rosén och Johan Wretman. Författaren föddes i en liten by i det nuvarande Libanon år 1883, utvandrade vid 12 års ålder med modern till USA men återvände efter tre års skolgång i Boston till "Visdomens skola" i Beirut. Tillsammans med sin far gjorde han vidsträckta resor och besökte forntidens berömda städer och platser i trakterna öster om Medelhavet. Han bosatte sig i början av 1900-talet i New York och ägnade sig både åt målarkonst och författarskap till sin död vid 48 års ålder. Gibrans litterära produktion på arabiska är omfattande. Men hans mest centrala verk, *Profeten*, skrevs direkt på engelska. Författaren hade arbetat på boken sedan sitt femtonde år och sammanfattade i den sitt livs religiösa och filosofiska budskap.

Den språkliga dräkt i vilken profeten, Almustafa, den utvalde och älskade, klär sina ord är högtidlig, romantisk, ibland för en västerlänning nästan överväldigande skön. Hela boken är som en dikt på prosa. Den är full av bil-

der och liknelser och av ord som gryning och skymning, himmelens vindar, nattens sånger och tystnader. Profeten är ingen bok som man kan hasta igenom på västerlänningens snabba och nyfikna sätt. Man måste läsa den långsamt och många gånger. Men då skall man finna ord som går rakt in i ens hjärta och tankar som talar till en om viktiga ting.

"Jag önskar jag kunde samla era hus i min hand", säger profeten, "och likt en säningsman sprida dem över skog och äng. Jag önskar att dalarna vore era gator och de gröna stigarna era gränder, så att ni kunde uppsöka varandra bland vingårdarna och komma med jordens doft i era kläder." En önskedröm för allt fler i vår egen tid. Och så här vackert uttrycker profeten en av huvudtankarna hos Martinus: "Mycket av er är ännu människa, och mycket inom er är ännu inte människa, utan en oformlig dvärg, som vandrar sovande i dimman och söker sitt eget uppvaknande. I en ändlös skara tågar ni mot ert gudajag."

Om kärleken säger profeten: "Då kärleken kallar er, följ honom, fastän hans vägar är svåra och branta. Och när han talar till er, tro honom, fastän hans röst kan lägga era drömmar i spillror, såsom nordanvinden ödelägger trädgården." Och dem som redan lever tillsammans förmanar han: "Men låt det vara en rymd i er samhörighet och låt himme-

lens vindar dansa mellan er. Giv era hjärtan, men icke i varandras förvar." Och om arbetet talar han så: "Allt arbete är tomt, utan kärlek. Och vad är att arbeta i kärlek? Det är att väva tyget med trådar, spunna från ditt eget hjärta, som om din älskade skulle bära tyget. Det är att fylla allt du skapar med en fläkt av din egen ande. Arbeta är kärlek som gjorts synlig."

Om bönen säger profeten: "Låt därför ert besök i det osynliga templet inte ha annat syfte än hänryckning och ljuv förenig. Ty om ni inträder i templet endast för bönhörelse, får ni inget svar, och går ni ditin för att förödmjuka er, kommer ni inte att upplyftas. Inte ens om ni inträder för att bedja om något gott för andra, skall ni bli bönhörda. Det är nog att ni inträder i det osynliga templet." Då en gammal präst ber honom tala till dem om religionen, svarar profeten – och detta får bli hans sista ord till Sökarens läsare i denna presentation –: "Har jag i dag talat om något annat? Är inte Religion alla gärningar och all eftertanke och det som är varken handling eller tanke utan ett under och en förundran, som ständigt väcks i själen, även då händerna hugger stenen eller sköter väven? Vem kan skilja sin tro från sina handlingar eller sin övertygelse från sitt värv?"

Birgit Cars

Ingemar Nilssons doktorsavhandling

Den 3 juni 1978 doktorerade Ingemar Nilsson i idé- och lärdoms historia vid Göteborgs universitet på en avhandling kallad *Själen i laboratoriet. Vetenskapsideal och människosyn i den experimentella psykologins framväxt*. 175 sidor, Bokförlaget Doxa.

Psykologin var länge ett bihang till filosofin. Ja, ännu i mitten av 1900-talet ingick i den teoretiska filosofins kurs en del böcker i psykologi, eftersom gymnasiet filosofilärare även undervisade i psykologi. Nilsson visar hur psykologin under 1800-talets senare hälft steg för steg fick kämpa för en plats i solen. Motståndet i Sverige var i form av den idealistiska filosofi som utarbetats av professorn vid universitetet i Uppsala C J Boström (1797-1866). Särskilt vände sig boströmanerna mot experimentell psykologi som betraktades som ett osedvanligt vulgärt utslag av materialism. Tänka sig att mäta det andliga, själen, det omätbara!

I längden gick det dock inte att stoppa

den moderna vetenskapen och 1901 utsågs vid universitetet i Uppsala Sveriges första docent i psykologi: Sydney Alrutz (1868-1925). 1902 grundade han det första psykologiska laboratoriet vid ett svenskt universitet. 1909 tillkom Institutet för psykologisk forskning i Uppsala.

Det intressanta med Alrutz är att han ingalunda var så materialistisk som boströmanerna föreställt sig. Han erkände människans andliga krafter och att somliga av dem var så gott som outforskade. I själva verket såg han nyckeln till avslöjandet av människans andliga väsen ligga i parapsykologisk forskning, och större delen av hans psykologiska arbete ägnades åt telepati, klärvoajans, hypnos m m, påpekar Nilsson. Alrutz är bla känd för sina psykikinesiförsök med paragnosten Karin Naukhoff.

Nilssons bok bör alla historiskt intresserade psykologer stifta närmare bekantskap med.

Katarina Ed

Försvar för ny- religiositeten

Marginalanteckningar till den sk nyreligiositeten av Bertil Persson är nr 1 i Sällskapet Religiöst Forums skriftserie. Det är ett häfte på 24 sidor, där författaren skriver om Sällskapet Religiöst Forum, Religionsbegreppet och Deprogrammering samt försvarar Jehovas vittnen (som dock inte hänförs till nyreligiositeten) Transcendental Meditation och Scientologykyrkan.

Den perssonska skriften är av anspråkslös omfattning, men kan väl tjäna det goda syftet att personer som får den i sina händer ev kan bli litet mer försiktiga med ensidigt negativa omdömen om nyreligiösa företeelser.

Sällskapet Religiöst Forum har adressen Box 5063, 102 42 Stockholm.

SM

INTELLIGENS

Åtskilliga personer med många sköna hjärnvindlingar (vilket lär vara lika med hög intelligens) har försökt bestämma vad intelligens egentligen är. Flera olika definitionsförslag har erbjudits. För min del föreslår jag: intelligens är förmågan att förstå.

Behöver nu vi sanningssökare så mycket intelligens? Jovisst. Åtminstone om vi allvarligt är på sök efter sanning, om vi verkligen vill veta hur det förhåller sig med de ting som intresserar oss. En sökare är i lika stort behov av intelligens som en vetenskapsman. För den senare gäller det att ordna tankarna så förståndigt som möjligt, så att han kommer underfund med sanningar. Och precis samma gäller för sökaren.

En grundförutsättning för intelligens inom livsåskådningsområdet är objektivitet. Om man styrs av sina önsknings, behov, fördomar – om man *vill* nå ett visst resultat – då sätts intelligensen delvis ur spel. Lika litet som exempelvis en

schackspelare kan få några riktiga framgångar genom önsketänkande eller okontrollerade fantasier, så kan en vetenskapsman eller allvarlig sökare få det. Man måste kunna ta varje sak, och varje situation, för vad den är.

Visst finns det plats för djärva uppslag, intuitioner och känslor inom sanningssökandet. Men sista ordet måste förståndet få.

Och ju mer kunskaper och insikter man besitter, desto bättre chanser ger man förståndet. När vetandet ökar, finner förståndet ofta att det får ändra sin mening.

Men det gäller att hämta sina informationer från så goda källor som möjligt. Ingen som intresserar sig för ett ämne, bör försumma att ta del av vad vetenskapen på området säger, och varför.

Intelligens inom livsåskådningsområdet är att kunna komma underfund med saker, kunna skaffa sig verklig kunskap och göra goda bedömningar.

Åtminstone jag känner det vara

ett krav att alltid försöka vara så intelligent som möjligt. Slinter tankarna, eller grumlas de på grund av exempelvis önsketänkande, då kommer man vid sidan av saken, då blir man sittande med föreställningar som har föga eller intet med verkligheten att göra. Detta vill man undvika.

*

När nu profeter, teologer, guruer, experter etc gör sina påståenden, då bör man ställa sig frågan: förhåller det sig nu *verkligen* så som han/hon säger, är detta faktiskt sant? Finns det *tillräckliga skäl* att tro på det? Eller finns det skäl att tvivla? Och vet jag alls tillräckligt själv för att kunna bedöma saken?

Bör jag lämna frågan öppen?

Bör jag uppskjuta mitt omdöme?

Men, allt detta gäller förstås under förutsättning att man vill vara klok – inte ifall det känns viktigare och riktigare att gå in i en skön tro – vilket i och för sig är fullständigt respektabelt.

SÖKAREN

Nr 7 1978 Årgång 15
Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Postgiro: 70 60 47 -8
Bankgiro: 372 -8128
Telefon: 08/69 60 27
Red o ansv utg: Sven Magnusson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor, där skilda meningar kan föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva.

Tryckt hos Smålandspostens Boktr. AB, Växjö 1978
ISSN 0038-0504

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr) 60: -
Halvår 32: -

Annonspriiser (moms tillkommer):
Helsida 650: -, halvsida 400: -, småannonser 15: - per spalt-cm men minst 45: -.

INNEHÅLL:

Per Sellmann:

Festivalen för kropp och själ 2

Göran Brusewitz:

Vårt behov av närhet 14

Dr Lawsons rapport 16

Obrad Doncic:

Medveten drömkontroll 19

Björn Sahlin:

Folkkyrkan – ett hinder för religionsfriheten 22

”Kärleksfamiljen” 25

Birger Qvarnström:

En korskorrespondens 26

Bertil Falk:

Bardo Thödol – min favoritbok 32